

கு.எஸ்.பாலச்சந்திரன்
நினைவுகள்

தணியாத தாகம்

திரு கே.எஸ் பாலச்சந்திரன் அவர்களின் மறைவு, உங்களைப் போலவே தாய்விடு குழுமத்திற்கும் அதிர்ச்சியையும் ஆழ்ந்த கவலையையும் தந்துவிட்டிருக்கின்றது.

தாய்விடு இதழுக்கும் அவருக்குமான உறவு என்பதைக் கடந்து ஈழத்தமிழ்ச் சமூகம் ஒரு மாபெரும் கலைஞனை இழந்து நிற்கின்றது.

ஒரு நடிகனாக, நாடகவியல் வல்லுநனாக, திரைப்படக் கலைஞனாக, பின்னாளில் பல் துறைசார் எழுத்தாளனாக அவர் வியாபித்திருந்த பரப்புகள் மிகப்பரந்தவை.

இலங்கையில், தமிழகம் சார்ந்த கலைப் படைப்புகள் பெரும் ஆளுமை செலுத்திய காலத்தில், ஈழத்தின் தனித்துவக் கலை வெளிப்பாட்டின் ஒற்றை அடையாளமாகத் திகழ்ந்தவர் கே.எஸ். பாலச்சந்திரன் அவர்கள்.

நகைச்சுவைக்கு ஈழத்துப் பேச்சுவழக்கு பெரிதும் பொருந்தாது என்ற கருத்து நிலவிய வேளை அதைத் தனியொருவனாகத் தகர்த்தவர்.

தாய்விட்டின் தொடக்ககாலத்தில் இருந்தே அவருடனான நெருக்கம் எமக்கிருந்தது. ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியனாக இல்லாமல் நடிகன் என்ற உறவே எம் நெருக்கத்தின் முதன்மைத் தளமாக இருந்தது.

ஆயினும், அவர் நோயுற்றிருந்த காலப்

பகுதிதான் நான் அவரோடு மிக நெருக்கமாக இருந்த காலம். பல பொழுதுகளில் நாம் இருவர் மட்டுமே தனித்திருந்து பல மணி நேரங்கள் பேசியிருக்கின்றோம். நான் அவரை உன்னிப்பாக உற்று நோக்கியிருக்கின்றேன் பேராசிரியரின் விரிவுரை கேட்கும் மாணவனைப் போல.

தான் நோயுற்று இருப்பதாகக் கருதாமல் என்னையும் உற்சாகப்படுத்தி தானும் மிக உற்சாகமாக இருப்பார். அவரோடு இருந்தால் நேரம் போவது தெரியாது. தன் வாழ்க்கை அனுபவங்களையும் பல்வேறு கதைகளையும் சுவைபடக் கூறிக்கொண்டிருப்பார். தன்னுடைய முயற்சிகள், வெற்றிகள், தடைகள், தடைகளைத் தகர்த்து முன்னேறிய முனைப்புகள் எனத் தொடர்ந்த அவரது உரையாடல், கேட்கும் எம்மைச் செதுக்குவதாக இருக்கும். தான் தளர்ந்துவிட்டேன் என்பதாகவோ, எமது ஆர்வத்தைக் குறைக்கும் வகையிலோ அவரது உரையாடல் ஒரு போதும் இருந்ததில்லை. அவரது பேச்சில் எப்போதும் ஒரு நோக்கம் இருக்கும். ஒன்று அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கருப்பொருட்களை உள்ளடக்கித்தான் உரையாடுவார். கேட்போரின் ஆர்வத்தைப் பெருக்கும் வகையில் உரையாடுவது பாலா அண்ணாவின் தனிச்சுவை. ஒருபோதும் அவர் பயன்ற சொற்களைப் பேசியதில்லை.

இறுதி காலம் வரைக்கும் பாலா அண்ணா இப்படித்தான் இருந்தார்.

இணையத்தளங்களுக்கும் அவருக்கும் இருந்த உறவுகளை இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும். அவர் நோய்வாய்ப்பட்டபின் அதிக பொழுதை இணையத்தளங்களோடுதான் போக்கினார். அவரது இணையத்தள ஈடுபாடு பலருக்கும் தெரிய வாய்ப்பில்லை என்பதனாற்றான் இதனை இங்கு குறிப்பிடுகின்றேன். பயன்மிக்க கட்டுரைக் களஞ்சியமான தமிழ் விக்கிப்பீடியாவில் 2007 பெப்ரவரியில் இவர் இணைந்துகொண்டார். இத்தளத்தில் 136 கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். 1542 தொகுப்புகளைச் செய்துள்ளார். இவர் தொகுத்த முதல் கட்டுரை 'இலங்கை வானொலி நாடகத்துறை' என்பதாகும். இந்த வலைப் பதிவின் வாயிலாக எழுத்தாளன் என்ற வகையில் உலகளாவிய ரசிகர்களைப் பெற்றார்.

இவரது பெரும்பாலான கட்டுரைகள், இலங்கை மற்றும் கனடா வானொலித்துறை, திரைப்படத்துறை, நாடகத்துறை, ஈழத்துக் கலைஞர்கள் பற்றிய பல அரிய செய்திகளை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்திருந்தன. தமிழ் ஆங்கில இணையத்தளங்கள் பலவற்றின் வாசகராகவும் திகழ்ந்து தன் ஆற்றலை மேம்படுத்திக்கொண்டார்.

தாய்விட்டிலும் ஆழத்து முத்துகள் என்னும் தொடரை அவரே முன்னின்று எழுதி வந்தார். ஈழத்து மண்ணின் நாம் தொலைத்து விட்டிருந்த பல கலைஞர்களைக் கண்டெடுத்து ஆழத்து முத்துகளில் ஆவணப்படுத்திடுகின்றார்.

- டிலிப்குமார் -

பாலா அண்ணாவைத் தொடர்ந்து ஆழத்து முத்துகளில் எழுதிய பலர் எழுதினர். அவர்களை ஊக்குவித்துக் கட்டுரைகளை வலுப்படுத்தினார். கட்டுரையின் தகவல்களைச் சரிபார்த்து மேலும் தகவல்களைச் சேர்க்கின்ற பணியைத் தன்னால் முடிந்த காலம் வரையில் செய்திருந்தார். இத்தொடரில் வெளியான பல பதிவுகள் ஈழத்திற் கூட இதுவரை பதிவாகவில்லை. பலராலும் பாராட்டப்பட்டு வருகின்ற ஆவணத் தொடர் ஆழத்து முத்துகள்.

அவரது அனுபவத்தையும் வழிகாட்டல்களையும் இணைத்தே தாய்விடு வளர்ந்திருக்கின்றது.

உணர்விலும் உயிரிலும் கலையோட்டம் கலந்த ஒரு கலைஞனைத்தான் நாம் இழந்திருக்கின்றோம். ஒரு நல்ல மனிதனை நாம் இழந்திருக்கின்றோம். அவரால் இணைந்த உறவுகளும், அவரது அனுபவங்களும், படைப்புகளும் எமக்கு வாழ்நாள்வரை வழித்துணையாக வரவல்லவை.

காலம் அவரது உடலைத்தான் கரைத்திருக்கின்றது. படைப்புகளுக்கூடாகவும், அவரால் செதுக்கப்பட்ட படைப்பாளிகள் வாயிலாகவும் அவரது கலையாளுமை என்றென்றும் வாழும்.

ஈழத்துக் கலை ஆளுமை கே.எஸ். பாலச்சந்திரன் அவர்களின் கலை வாழ்வினைக் கொண்டாடுமுகமாக ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட 'தணியாத தாகம்'

மார்க்கம் சிவிக் சென்ரரில் மார்ச் 15, சனிக்கிழமை மாலை மண்டபம் நிறைந்த கலை இரசிகர்கள், நண்பர்கள், உறவினர் முன்னிலையில் சிறப்பாக நிகழ்ந்தது.

படங்கள்: கங்கா & eettv

கலைஞர் கே.எஸ். பாலச்சந்திரன் நினைவுகள்

‘நாங்கள் எங்கள் வரலாற்றை எழுதவில்லை. பாரம்பரியம் என்பது பேச்சோடு நின்றுவிடுகிறது. நாங்கள் இவைகளைப் பேணிப் பாதுகாப்பதில்லை. எங்கள் வாழ்வு, எங்கள் மக்கள், எங்கள் கலைஞர்கள் பற்றிய தகவல்கள் கலைஞர்கள் பற்றிய பதிவுகளை உங்களிடம் இருந்து எதிர்பார்க்கின்றது’ ஆழத்து முத்துக்கள் என்னும் ஈழத்துக் கலைஞர்கள் பற்றிய பதிவுகளை தாய்விடு வெளியிடத் தொடங்கிய ஆரம்பத்தில் கலைஞர் கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன் அவர்கள் வாசகர்கள், எழுத்தாளர்களுக்கு தாய்விட்டின் மூலம் விடுத்திருந்த வேண்டுகோள் இது.

இந்த அவரது வேண்டுகோளின் ஏக்கப்பெருமூச்சு மிகவும் வெளிப்படையானது. தாய்விட்டின் மூலம் அந்த வேண்டுகோள் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றது. நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நமது மண்ணின் கலைஞர்கள் தாய்விட்டின் ஆழத்து முத்துக்கள் மூலம் பதிவு பெற்றுள்ளனர். கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன் உட்பட (மார்ச்-2012)

இன்று கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன் நம்முடன் இல்லை. ஆனால் அவர் என்றும் நம்முடன் இருக்கின்றார், இருப்பார். எழுத்து, கலை, இலக்கியம் என்று அர்ப்பணிப்புடன் செயற்படுபவர்களின் வாழ்வு அவர் மரணித்ததுடன் முடிந்து போவதில்லை.

நான் அவரைக் கடைசியாகப் பார்த்தது 2003 ஆகஸ்டில். ‘காலம்’ சஞ்சிகையின் வெளியீட்டாளரான அமரர் குமார் முர்த்தியின் நினைவுப் பேருரைக்காக காலம் செல்வம் அவர்கள் என்னைக் கனடாவுக்கு அழைத்திருந்தார்.

அரங்கியல் கலைஞரான பா.அ.ஜெயகரனின் இல்லத்தில் கே.எஸ்.பாலச்சந்திரனைச் சந்தித்தேன். மிகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் பூரிப்பாகவும் இருந்தது. டிலிப் குமார் அவர்கள் என்னை ஜெயகரனின் ‘இன்னொருவெளி’ நாடகம் பார்க்க கூட்டிச்சென்றிருந்தார். முழு நாடகத்திலும் ஒரு சாய்மானக்கதிரையில் கிடந்தபடி ‘பிள்ளை அந்த சன்னலை முடிவை. கதவைச் சாத்திவை’ என்று ஓரிரு வசனங்கள் மட்டுமே பேசி தனது குணச்சித்திர நடிப்பால் பார்வையாளர்களைக் கட்டிப் போட்டு அரங்கையே ஆட்கொண்டிருந்தார் கே.எஸ்.

அப்போதே அவர் உடல் ரீதியாக திடகாத்திரம் அற்றிருந்தார் என்றாலும் கலைஞனின் உள்ளம் திடகாத்திரமாக இருந்தது. கொழும்பின் பழைய நினைவுகளை மீட்டெடுத்துப் பகிர்ந்து பரவசமுற்றிருந்தோம்.

வருமானவரி திணைக்களத்தில் பல இலக்கியவாதிகள் பணியாற்றிய காலம் அது. கொம்பனித்தெரு என்னும் ஸ்லேவ் ஐலன்ட் முகவரியுடன் வெளிவந்த இலக்கிய சஞ்சிகை ‘தமிழமுது’. அதன் ஆசிரியர் சரவணையூர் மணிசேகரன். தெளிவத்தையில் இருந்து நான் தொழில் நிமித்தம் கொழும்புக்கு வந்திருந்த பிந்திய அறுபதுகளில் கொழும்பின் இலக்கிய நண்பர்கள் என்னுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். எஸ்பொ, இளம்பிறை ரகுமான், முருகபூபதி, செ.கதிர்காமநாதன், மாத்தளை காரத்திகேசு, வீரகேசரி கார்மேகம், அன்னலெட்சுமி, பவானி, பெனடிக்கப்பாலன் என நிறைய பேர்.

எழுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் ஒருநாள் மணிசேகரன் என்னைத் தேடிக்கொண்டு வந்தார். ‘தமிழமுது’ முதல் இதழுடன். இலக்கியம் பேசி முடித்த பிறகு, தான் வருமான வரி கந்தோரின் விற்பனை வரிப்பகுதியில் வேலை பார்ப்பதாக கூறினார். அப்போது நான் எங்கள் கம்பனியின் கணக்குப்பகுதியின் பொறுப்பாளராக பதவியேற்றிருந்தேன். BTT எனும் பிஸ்னஸ் டர்ன் ஓவர் ரெக்ஸ் எனும் வரி-தொடர்பாக சிவப்பு நோட்டீஸ் மூலம் எங்களைப் பயமுறுத்தியிருந்தது வருமானவரி வரி திணைக்களம். கம்பனியை விடவும்

நான் நிறையவும் நிம்மதியற்றிருந்தேன். புதிதாக கிடைத்திருந்த பொறுப்பு ஒரு பக்கம். மணிசேகரன் அவர்கள் விற்பனை வரி பிரிவில் வேலை என்றதும் திருப்திபட்டுக் கொண்டேன். நான் சிவப்பு நோட்டீசை அவருக்குக் காட்ட முன் அடுத்த இதழுக்கு ஒரு கதை வேண்டும் என்றார். சரி என்றேன். சிவப்பு நோட்டீசைப் பார்த்தவர் ‘இது வழமையானதுதான் இதை எடுத்துக்கொண்டு ஆபீசுக்கு வாருங்கள். எங்கள் பெரியவருக்கு அறிமுகம் செய்துவைக்கின்றேன். ஆள் லீவில் யாழ்ப்பாணம் சென்றுள்ளார். வர இரண்டு நாளாகும். நீங்கள் பயப்படத்தேவையில்லை. அவர் உங்கள் வாசகர். நாங்கள் இருப்பது மூன்றாம் மாடி, 11ம் மாடியில் எங்கள் ஆவணக்காப்பகம் இருக்கிறது ‘ரெக்கோர்ட் ரூம்’. முழு டிப்பார்ட்மென்டின் பைல்கள் பற்றிய விபரங்கள் வைத்திருக்கும் இடம். 11ம் மாடியில் இருந்தும் உங்களைக்காண ஒருவர் ஆவலாக இருக்கிறார். இப்போதும் கூடச் சொல்லிவிட்டுத்தான் வந்தேன் உங்களைப் பார்க்கப் போவதாக..! ‘கூட்டிக் கொண்டு வாப்பா..’ என்றார். என்று கூறிய

பேசுங்களேன் என்றார்.

என்.எஸ்.ராமையாவின் ‘நிறைவு’, என்னுடைய ‘பாட்டி சொன்ன கதை’ பற்றிப் பேசினேன். கிட்டத்தட்ட 12 கலைக்கோலம் நிகழ்ச்சியைத் தயாரித்து அளித்திருந்தார் கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன். காத்திரமான கலை இலக்கியம் ஊடாகவே நிகழ்ச்சிகள் நடந்தேறின. அவர் தயாரித்த இன்னுமொரு கலைக்கோலத்தில் சில்லையூர் செல்வராஜன் என்னை நேர்காணல் செய்திருந்தார்.

எங்கள் கம்பனி BTT பிரச்சினையும் சுமுகமாகவே தீர்க்கப்பட்டது. எவ்விதமான மனக்கிலேசமோ அச்சமோ இல்லாமல் வருமான வரி ஆபீசுக்கு போய்விடுவேன். லிப்ட்டுமீட்டும் சிங்களப் பையன்கள் கூட சலாம் அடித்து கூட்டிச்செல்லும் அளவுக்கு பழகி விட்டார்கள். மூன்றாம் மாடியிலும் பின்னர் 11ம் மாடியிலும் நான் சொல்லாமலே இறக்கி விடுவார்கள்.

அப்படித்தான் ஒருநாள் மேலேபோகும் மின்

Blendings - திரைப்படம்

படி விடைபெறுகையில் ‘கதை’ மறந்து விடாதீர்கள் என்றார்.

‘தமிழமுது’க்கு நான் கொடுத்த கதை ‘ஒரு தோட்டத்து பையன்கள் படம் பார்க்க போகிறார்கள்’ என்பது. ‘பயணம்’, ‘எக்ஸீமா’, இரண்டும் பிறகு தமிழமுதுக்காக எழுதப்பட்டது.

11ம் மாடியில் எனக்காக அன்புடன் ஆவலுடன் காத்திருந்தவர் வேறு யாரும்ல்ல. கலைஞர் கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன்.

இலங்கை வானொலியின் இலக்கிய நிகழ்வான அரைமணிநேர ‘கலைக்கோல்’த்தின் தயாரிப்பு கே.எஸ். க்கு வந்திருந்தது. ‘முதல் கலைக்கோலம் பேசும்படி வந்துவிட வேண்டும் அண்ணன். உங்கள் ஒத்துழைப்புத் தேவை’ என்றார். ‘என்ன செய்ய வேண்டும்?’ என்றேன். ‘பங்குபற்றி பேசுங்கள்.. காசும் தாறானுகள்’ என்றார்.

காசை விடுவோம். எதைப்பற்றி பேசவேண்டும்...பொதுவான இலக்கியமா..மலையக இலக்கியமா...? என்று கேட்டேன். உங்களது தனிநடிப்பு ஒன்றையும் செய்யுங்களேன் என்றேன். கலைக்கோலம் தயாரிப்பாளனாக நான் இல்லாவிட்டால் செய்யலாம். நீங்கள் மலையக இலக்கியம் பற்றியே ஏதாவது செய்யுங்கள். உங்கள் கதைகள் அல்லது கதைப்பாத்திரங்கள் பற்றிப்

தாக்கியில் ஏறினேன். மேலே போகும் போது ‘பாலச்சந்திரன் மாத்தையா பலன்டத சேர்’ என்று சிங்களத்தில் கேட்டவன், சிங்களத்திலேயே தொடர்ந்தான். ‘பாலச்சந்திரன் சாரை பார்க்கப் போகவேண்டாம் சார்’ என்றான். ஏன்? என்பதுபோல் ஏறிட்டேன். ‘பாலச்சந்திரன் மாத்தையாவை சந்தேகத்தின் பேரில் கைது செய்து கொண்டுவருபவர்கள். அவரைப்பார்க்க யார் யாரெல்லாம் வருகிறார்கள் என்று பார்க்க ஆள் வைத்திருப்பார்கள். நீங்கள் போய் சாதாரணமாகத்தான் கேட்பீர்கள். அவர்கள் உங்கள் பின்னால் எதையாவது நோண்டிக் கொண்டு திரிவார்கள்’ என்று கூறியபின் லிப்ட்டை 13:14:15 என்று உயர்த்தி சென்று பிறகு தரையிறக்கிவிட்டான். அந்தச் சிங்கள சகோதரனை தமிழ் விரோதியாக எப்படி என்னால் பார்க்க முடியும். மனிதர்கள் எத்தனை நல்லவர்கள்.

அதன் பிறகு கே.எஸ் க்கு என்ன ஆயிற்று என்று ஒன்றுமே தெரியவில்லை. ‘காலம்’ செல்வம் புண்ணியத்தில் ஜெயகரன், டிலிப் குமார் உபயத்தில் கே.எஸ். பாலச்சந்திரனை கனடாவில் கண்டபோது எப்படியிருந்திருக்கும் எனக்கு.!

ஒரு நாடகக்காரனாகவே தன்னை ஆக்கிக் கொள்ளும் ஆவல் மிக்கவராக அவர் இருந்தாலும் நாடகம், நடிப்பு என்பதற்கப்பால்

- தெளிவத்தை ஜோசப் -

ஒரு கலை இலக்கிய செயற்பாட்டாளராகவும் இருந்துள்ளார். இலங்கை வானொலியில் அவர் தயாரித்து அளித்த ‘கலைக்கோலம்’ இதற்கு நல்ல உதாரணம். வானொலியின் தேசிய சேவை, வர்த்தக சேவை இரண்டிலும் இவரது பங்களிப்பு கணிசமானது.

மக்கள் வங்கிக்கான விளம்பரத்துக்காக சில்லையூராரின் ‘தணியாத தாகம்’ கே.எம். வாசகர் தயாரிப்பில் தொடர் நாடகமாக நீண்ட காலம் ஒலிபரப்பானது. கமலினி செல்வராஜன், விஜயாள் பீட்டர், சந்திரபிரபாமாதவன், தர்மலிங்கம் என்று வரும் நடிக்காளர்கள், கே.எஸ் ‘சோமு’ எனும் பாத்திரம் ஏற்று கடைசியவரையும் நிறைந்து நின்ற பெருமைக்கு உரியவர். நாடகத்தில் சகலருக்கும் ஒரு அண்ணனாக உலாவந்த

கே.எஸ். வானொலி ஒலித்த அத்தனை தமிழ் இல்லங்களிலும் ஓர் அண்ணனாகவே போற்றப்பட்ட கதையை வானொலி ரசிகர்கள் அறிவர்.

கமலினியின் அக்கா யோகமாக வரும் விஜயாள் பீட்டர் தற்கொலை செய்துகொண்ட காட்சி வருகிறது. கமலினி அண்ணன் கே.எஸ் சை கட்டிப்பிடித்து கதறி அழும் காட்சியும் பேச முடியாமல் விம்மலும் அழுகையுமாக பாலச்சந்திரன் பேசும் இடங்களும் அவரை உன்னத கலைஞனாகவே உயர்த்துகின்றது.

இலங்கைத் திரைப்படங்களில் குறிப்பிட்ட பல படங்களில் கே.எஸ் பங்கேற்றிருந்தாலும் 1978ல் திரையிடப்பட்ட வாடைக்காற்றில் அவர் ஏற்றிருந்த விருத்தாச்சலம் எனும் பாத்திரம் மறக்க முடியாதது. மீனவர் சமூக வாழ்வைப் பிரதிபலிக்கும் வாடைக்காற்றின் வெற்றிக்கு பாலச்சந்திரன் அவர்களின் நடிப்பும் அவர் எற்றிருந்த பாத்திரமும் ஒரு முக்கியமான காரணம் என்பது மிகையான கூற்றல்ல. கலைஞர்கள் மரணிப்பதில்லை என்பதைப்போலவே.

theliwathai.joseph@thaiveedu.com

பாலா அண்ணை என்ற என் எழுத்துலகத் துரோணர்

80 80களில் நான் இணுவில் அமெரிக்கன் மிஷனில் ஆரம்பக் கல்வியைக் கற்கும் காலகட்டத்தில், காலை என் பாடசாலை நோக்கிய பயணத்தில் அடிக்கடி வருவது பாலச்சந்திரன் அண்ணையும் ஒரேஒன்றி 'பஜாஜ்' ஸ்கூட்டரும் தான்.

நான் சிறுவனாக அந்தக் காலகட்டத்தில் அவரின் கலையுலக செயற்பாட்டின் ஆழ அகலம் முழுதுமாகத் தெரியாவிட்டாலும் நடந்து கொண்டே பள்ளி செல்லும் போது பக்கத்தில் வரும் பள்ளித் தோழன் ரூபனை உலுப்பி "உங்கை பாடும், அண்ணை றைட் பாலச்சந்திரன்" என்று விழிகள் விரிய ஒரு சினிமா உலகப் பிரபலத்தைப் பார்க்கும் அதே பிரமிப்போடு பார்ப்பேன். ஒரு முறை எங்கள் மடத்துவாசல் பிள்ளையாரடி உற்சவகாலத்தில் பார்த்த "அண்ணை றைட்" நாடகம் தான் கே.எஸ். பாலச்சந்திரன் அவர்களை அடையாளப்படுத்தியிருந்தது.

அதே காலகட்டத்தில் பி.விக்னேஸ்வரன் ரூபவாஹினி கூட்டுத்தாபனத்தில் இருந்த போது வாரத்தில் அரைமணி நேரப் பகுதி களாக வழங்கிய 'நாடு போற்ற வாழ்க' படத்தைப் பார்த்து பாலச்சந்திரனின் வில்லத்தனமான நடப்பை ரசித்திருந்தேன். கவர்ச்சிகரமான தோற்றமும், குரலும் இவர் மீதான ஈர்ப்புக்கு ஒரு காரணம் என்றால் மிகையாகாது. 'வாடைக்காற்று', 'நாடு போற்ற வாழ்க', 'நான் உங்கள் தோழன்', 'அவள் ஒரு ஜீவ நதி' போன்ற படங்கள் இவரின் ஈழத்து சினிமா உலகின் பங்களிப்புகள்.

என் இளம்பிராயத்திலேயே இந்தக் கலை குணப் பார்த்து வளர்ந்ததாலோ என்னவோ பின்னர் தூர இருந்தாலும் இவரின் ஒவ்வொரு படைப்பையும் தேடி நுகர்வைத்தது.

1995ம் ஆண்டு உயர்கல்விக்காக நான் அவுஸ்திரேலியாவின் மெல்பர்ன் நகர் நோக்கிப் பயணிக்கவேண்டிய சூழலுக்கு ஆட்படுகின்றேன். அப்போது எனக்குச் சூழ இருந்த நண்பர் குழாமை விட்டுப் பிரிவதென்பதே நரக வேதனையாகப்பட்டது.

பயணம் செல்ல ஒரே ஒரு நாள் தான் பாக்கி. Finaz Music Corner செல்கின்றேன். கே.எஸ். பாலச்சந்திரனின் வாத்தியார் வீட்டில் நாடகப் பேழைகளின் மூன்று பாகங்களும் (தெனாலி படத்துக்கு கமலஹாசனின் ஈழத்துப் பேச்சுப் பயிற்சிக்கு உதவிய அதே ஒலி நாடாக்கள்), இவரின் தனி நடப்பு (அண்ணை றைற், ஓடலி இராசையா, தியேட்டரிலே) மற்றும் சக ஈழத்துக் கலைஞர்களோடு வழங்கிய நகைச்சுவைப் படையல்கள் (சிதம்பர ரகசியம், சவாலுக்கு சவால்) இவற்றைக் கொண்ட ஒலிப்பேழை ஆகியவற்றை அள்ளியெடுத்துக் கொண்டேன்.

அந்த ஒலிப்பேழைகளோடு புலம் பெயர்ந்தேன். அவுஸ்திரேலியாவின் மெல்பர்ன் நகரில் என் பகல் வேளைப் படிப்பு முடிந்து மாலை வீடு திரும்பித் தனியறையில் அடைபட்ட காலங்களில் இந்த ஒலிப்பேழைகள்

ஒவ்வொன்றாகச் செருகிக் காதில் தமிழ் கேட்காத குறையைத் தீர்த்துக் கொண்டேன். நண்பர் வட்டத்தோடு பேசித்தீர்த்த அதே உணர்வோடு தூங்கப் போவேன்.

பின்னர் காலவோட்டத்தில் நட்பு வட்டத்திலும் வானொலியூடாகவும் தமிழ்த் தொடர்பு மீண்டாலும் என் புலம் பெயர்வாழ்வில் எனக்கு உயிர்கொடுத்து அந்நியப்படாமல் வைத்திருந்த பாலச்சந்திரன் அவர்களின் நாடகங்களை மறவேன் நான்.

கே.எஸ். பாலச்சந்திரன் அண்ணை குறித்து நான் எழுதிய வலைப்பதிவு அவருக்கு என்னை அறிமுகப்படுத்தியது. அதற்குப்

வலைப்பதிவு அனுபவங்களில் ஈழத்து மொழி வழக்கில் எழுதப்போகும்போதெல்லாம் கே.எஸ். பாலச்சந்திரன் அண்ணன் தான் மூளைக்குள் நின்று என் எழுத்தை இயக்குமாற்போல உணர்வேன். என்னுடைய ஆகக்கூடிய பகிர்வுகளும் அவரை வைத்துத்தான் எழுதினேன்.

தொலைபேசி வழியாக நெருங்கும் போது இடைவெளி இன்னும் குறைந்தது. வலையுலக வாழ்வு தவிர்ந்து குடும்ப வாழ்வு வரை மனம் விட்டுப் பேச எனக்கு அவர் வாய்த்தார். ஒருமுறை கடும் சுகவீனமுற்று அவர் மருத்துவமனையில் இருந்தபோது நான் கவலையோடு அவரின் தொலைபேசி

- கானா பிரபா -

நிறையப் பேசாவிட்டாலும் நிறைவாகப் பேசினோம்.

அவரின் தொடர்புகிடைத்த பின்னர் அவுஸ்திரேலியாவில் இருந்து கனடாவுக்குச் செல்பவர்களிடம் கண்டிப்பாக என்னைப் பற்றிய விசாரிப்பு இருக்கும். ஆனால் அவரின் தொடர்பு கிட்டிய நாளில் இருந்து ஒரு முறையேனும் பாலா அண்ணையை நேரில் சந்

பின்னர் "நான் பாலா அண்ணை கதைக்கிறேன்" என்ற அவருடைய தொலைபேசி அழைப்பு எனக்கு அடிக்கடி அழைப்பாக இருக்கும். இலக்கியம், இணைய சூழல் என்று நிறையப் பேசுவோம். அவரின் 'கரையைத் தேடும் கட்டுமரங்கள்' என்ற நாவலுக்கு ஒவியர் ரமணியை வைத்து ஒவியம் வரைந்தால் நம் தாயக சூழலுக்குரிய நிறம் கிட்டும் என்று நான் சொன்ன போது அவருக்குப் பெருமகிழ்ச்சி, ரமணி தான் கச்சிதமான தேர்வு என்று முடிவெடுத்து விட்டார். அவருடைய 'அண்ணை றைட்' தனி நடப்பு ஒலிப்பகிர்வு இறுவட்டு வெளியிடப்பட்டபோது சிட்னியிலும் ஒரு விழாவில் அந்த இறுவட்டு அறிமுக நிகழ்வை நடத்தி, பாலா அண்ணைக்கு என்னளவில் நன்றி பாராட்டிக் கொண்டேன்.

கடந்த எட்டு வருடங்களுக்கு முந்திய

பதிவுரைக் கருவியில் நான் பகிர்ந்ததைக் கேட்டு அவர் மருத்துவமனையில் இருந்து திரும்பியதும் என்னிடம் நெகிழ்வாகப் பேசியது இன்னும் என் நினைப்பில் இருக்கு.

இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னர் தான் கடைசியாகப் பேசியது. "ஓ தம்பி பிரபா உங்கட குரலைக் கேக்கேக்கை எவ்வளவு சந்தோசமா இருக்கு" என்று அவர் பேசப் பேச எனக்குக் கண்ணில் அப்போது நீர் கட்டியது. ஈழத்து சினிமாவைப் பற்றியும் பேச்சு வந்தது. "அந்த நாளிலை என்டா கார் பிடிச்ச ரவுணுக்குப் போய்ப் படம் பாக்கிற தெண்டுறது ஒரு புதினமான காரியம், இப்ப வெல்லாம் அந்த நிலமை இல்லை, இந்திய சினிமாவுக்கே இந்த நிலை என்டா எங்கட சினிமாவைப் பற்றிச் சொல்லவேண்டியதே இல்லை" என்று அவர் சொல்லச் சொல்ல நான் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன்.

தித்துப் பேசும் அதிஷ்டம் எனக்கு வாய்க்கவில்லை.

இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்னர் என் கனவிலும் கூட பாலா அண்ணை வந்து பேசிக் கொண்டிருந்தார். என்னைப் பொறுத்தவரை பாலா அண்ணை காலமாகிவிட்டார் என்ற செய்தியும் அவருடைய தொலைபேசி அழைப்பு இனி வராதது என்பது மட்டுமே நிதர்சனம், ஆனால் அவருக்கும் எனக்குமான பந்தம் மானசீகமாக என் வாழ் நாள் வரை தொடரும்.

வாடைக்காற்று - சிரைப்படம்

நிழலாடும் நினைவலைகள்

கலை உலகின் துருவநட்சத்திரமான பல் கலாவித்தகன் தம்பி பாலாவுக்கு! அன்பு சகோதரி சுப்புலக்ஷ்மி காசிநாதனின் நெஞ்சமதில் நிழலாடும் நினைவலைகளின் அர்ப்பணங்கள்.

‘பண்பிற்கு இலக்கணமாய்
பழகுதற்கு இனியவராய்
சிரித்த முகத்துடனும்
சிரிய குணத்துடனும்

உடலிலே உபாதைபல உம்மை
உருக்குலைத்த வேளையிலும்
உள்ளமது தளர்ந்திடாமல் நீர் எடுத்திட்ட
கருமமே கண்ணாக இருந்திட்டீர்
அரிய பல தலைகளை நீர்
நிறைவாகப் படைத்திட்டீர்
இரும்பன்ன மனத்திடனும்
இனிய உமது குணநலனும்
என்றும் மறந்திடாமோ என் இனிய சோதரனே!
உமதரிய கலைச்சேவை
பல்லாண்டு தொடரும் என்று
காத்திருந்தோம் - மனதளவில்
நாமெல்லாம் கனித்திருந்தோம்.
காத்திருந்து ஏமாந்தோம்
கண்ணீர்தான் மிஞ்சியது
காலனவன் முந்திவிட்டான்
நீரும் கடவுளிடம் சேர்ந்துவிட்டீர்
அமரத்துவம் அடைந்த எங்கள்
அன்புத்தம்பி பாலாவே - உம்மிடம்
அன்பு கொண்ட அனைவரது நெஞ்சங்களில்
கரைபுரளும் கண்ணீரின் துளிகள்
காலத்தால் கரையாத எமது
கண்ணீர் அஞ்சலிகள்
உமக்கென்றும் சொந்தம் ஐயா
இந்தக் கண்ணீரின் அஞ்சலி - எமது
உயிருள்ளவரை தொடர்கின்ற
பாசத்தை விளக்கி வரும்
அழியாத கோலங்கள்’

கலை உலகத்திலும், சக கலைஞர்களிடையிலும் K.S. பாலச்சந்திரன் என்றால் அதனை பிரபலம் பலருக்கும் பரிச்சயமான பாலாவைப்பற்றி விளக்கத்தை நான் மிகைப்படுத்திக் கூறத் தேவையில்லை.

இலங்கையிலிருந்து கனடாவரை 40 வருடங்களுக்கு மேலாக எம் உறவு தொடர்ந்திருந்தது. கனடாவில் மேடை நாடகங்கள், திரைப்படங்கள் என கணவரும் அவருடன் சேர்ந்து பங்காற்றியுள்ளோம். கலை உலகத் தொடர்பு தவிர் தனிப்பட்ட முறையிலும் எங்கள் உடன் பிறவா சகோதரனாய் பழகிப் பகிர்ந்து கொண்ட நாட்களை இன்று நினைத்தாலும் கண்ணீர்தான் மிஞ்சுகிறது. அக்கா அண்ணை என்று அவர் அன்பாக அழைக்கும் போதெல்லாம். எங்கள் மனதில் ஏற்படும் நிறைவான உணர்வுகளை வார்த்தைகளால் சொல்லமுடியாது. சந்தர்ப்பம் கிடைத்த போதெல்லாம் எங்களிடம் வந்து கலந்துறவாடுவதில் அவருக்கும் எமக்கும் அளவற்ற மன நிறைவுடன் கூடிய மகிழ்ச்சிதான்.

அந்த நாட்கள் இனித் திரும்ப வரப்போவதில்லை என்று எண்ணும்போது ஏற்படும் வேதனையை மெல்ல மெல்லத்தான் மறக்க முடியும். மார்ச்சுமாதம் 26ம் திகதி புதன் கிழமைகாலை 10:30க்கு பாலாவிடமிருந்து தொலைபேசி அழைப்பு எமக்கு வந்தது. எங்களுடன் பல விஷயங்கள் பற்றி 30 நிமிடங்களுக்கு மேலாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தார். அவர் பேசும்போது பேசியவிதம், வார்த்தைகள் தெளிவில்லாமல் இருந்தது. பாலா ஏதும் உடம்பு சுகமில்லையா? கஷ்டப்பட்டுக் கதைக்க வேண்டாம் என்று நான் சொன்னேன் வருகின்ற சனிக்கிழமை நீங்கள் இருக்கிற இடத்துக்கு நாங்கள் வந்து உங்களைப் பார்க்கிறோம் என்றேன். எப்படியும் சனிக்கிழமை பாலாவைப் பார்க்கப் போகிறோம் என்று இருந்த எமக்கு அந்தப் புதனன்று இரவு 8 மணிபோல வந்த செய்தி பேரிடியாக எம்மைத் தாக்கியது. பாலா இறந்து விட்டார் என்ற செய்திதான் அது. அந்த செய்தி கேட்ட எமக்கு எமது உள்

எத்திலே ஏற்பட்ட உணர்வுகளை எழுத்திலே எழுத முடியாது. இன்று இப்போ நினைத்தாலும் கண்கள்தான் குளமாகின்றன. பாலா எங்கள் மேல் வைத்திருந்த அளப்பரிய பாசத்தின் உள்ளூணர்வுதான் அவரது உயிர் பிரிவுதற்குமுன் எம்முடன் பேசத் தூண்டியிருக்கிறது.

எங்கள் பாசத்திற்குரிய தம்பி பாலாவைப் பற்றி பல விஷயங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளலாம் என்றாலும், முக்கியமாக அவர் கலை உலகில் காலபதிக்க மிக முக்கிய காரணமாக இருந்த அவரது இலங்கைத் திரைப்

பட வாழ்க்கை பற்றிய சில விஷயங்களை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறேன்.

‘தமிழன் என்று சொல்லலா - தலை நிமிர்ந்து நில்லலா’

மகாகவியின் இந்த வரிகள் தமிழ் உணர்வு கொண்ட ஒவ்வொரு தமிழனையும் தட்டி எழுப்பும் கூர்மையான வரிகள். பாரதி பக்தனை திரு K.S. பாலச்சந்திரன் தமிழ் உணர்வுடன், கலை உணர்வையும் தன் கூடவே வளர்த்து ஊரெல்லாம், உலகெல்லாம் புகழ்பரப்பிய பல் கலா வித்தகன்.

‘வாடைக்காற்றிலே’ தவழ்ந்து, மிதந்து, வளர்ந்து, ‘நாடுபோற்ற வாழ்ந்து, அன்றும், இன்றும், என்றும் அவரை நேசிக்கும் அன்பு உள்ளங்களில் ‘அவர் ஒரு ஜீவநதி’ யாகப் பாய்ந்து, அந்த இதயங்களில் இனிய நாடமாகச் சங்கமித்தவர். இறைவனின் படைப்பிலே சிலருக்கு சில தகமைகள் தான் இருக்கும். ஆனால் என் பாசத்திற்கும் மதிப்பிற்குமுரிய தம்பி பாலா இதற்கு விதிவிலக்கானவர் என்றே சொல்லலாம். இறைவன் இவரை உருவாக்கும் போதே பல சிறந்த தகமைகளுடன் உருவாக்கி விட்டார்.

ஒரு நல்ல நடிகனாக, நெறியாளனாக, வர்ணனையாளனாக, எழுத்தாளனாக, கலைஞனாக, ரசிகனாக, மனித நேயமுள்ளவனாக, இனிமையான பேச்சாளராக ஓவியனாக இவற்றிலும் மேலாக நல்ல உள்ளம் கொண்ட மனிதனாக எம்மிடையே வாழ்ந்து இன்று எம்மையெல்லாம் பெரும் துயரக்கடலிலே மிதக்கவைத்து அமரராகி விட்டார். அமரர் பாலாவின் கலை உலக செயற்பாடுகள் பல இருந்தாலும், கலை உலகத்தில் முற்று முழுதாக, பூரணமாகக் கால்பதித்து உயரவைக்க இலங்கைத் திரைப்படத்துறை மிக முக்கிய பங்காய் இருந்தது.

‘வாடைக்காற்று’ என்று திரைப்படத்தின் மூலம் அவரது திரைப்படப் பிரவேசம் ஆரம்பமாகியது. இலங்கையில் தயாரித்து வெளிவந்த நல்ல தமிழ்ப்படங்களுள் தரமான ஒரு தமிழ்ப்படம் ‘வாடைக்காற்று’, விருத்தாசலம் என்ற நாட்டுப்புற இளைஞனின் பாத்திரம் பாலாவுக்கும் கொடுக்கப்பட்டது. விருத்தாசலமாக வேடமேற்றிருந்த பாலா மட்டக்குதிரையில் கம்பீரமாக வருகின்ற காட்சி மறக்கமுடியாத காட்சி, விருத்தாசலமாக அந்தக் குதிரையில் பாலா அமர்ந்து வரும் காட்சியை கட் அஷ்ட்டாக ராணித்தியேட்டர் முகப்பில் வைக்கப்பட்டிருந்ததை

எவரும் மறக்கமாட்டார். புகழ்பெற்ற தென் இந்திய நடிகர்கள் நடிகைகளின் படக்காட்சிகளைக் கட்அஷ்ட்டாக வரைந்த யாழ்ப்பாணம் மணியம்தான் பாலா தோன்றும் காட்சியின் கட்அஷ்ட்டையும் வாடைக்காற்றும் திரைப்படத்திற்காக வரைந்திருந்தார். இப்படத்தின் நெறியாளர் பிரேம்நாத் மொறாயஸ்.

எழுத்தாளர் செங்கை ஆழியானின் ‘வாடைக்காற்று’ நாவல் வீரகேசரிப் பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கப்பட்டு ஏற்கெனவே நல்ல புகழைச் சம்பாதித்திருந்தது. கதைப்படி கதையின்களம் நெடுந்தீவாக இருந்தாலும் படப்பிடிப்பு மன்னார் பேசாலையில் தான் நடந்தது. இப்படத்தின் தயாரிப்பாளர் குரும்பசித்தியைச் சேர்ந்த சிவதாசன். இலங்கையில் திரைப்படமாக எடுப்பதற்கு ‘வாடைக்காற்று’ நாவல் மிகமிகப் பொருத்தமும், தகுதியும் உடையது என்ற தெரிவு செய்தவர் மீன்பாடும் தேன்நாடாம் மட்டக்களப்பைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டு தென் இந்தியத் திரைப்படத் துறையில் புதுயுகம் படைத்து, பேர் புகழுடன் இயற்கை எய்திய இயக்குனர் பாலுமகேந்திரா அவர்கள்.

இந்தப் படத்தில் திரு. பாலச்சந்திரனுடன் திறமையுள்ள முன்னணிக் கலைஞர்கள் பலரும் நடித்திருந்தனர் ‘வாடைக்காற்று’ திரைப்படத் தயாரிப்பு வேலைகளில் மறைந்த இலங்கை வானொலித் தயாரிப்பாளர் K. M. வாசகரின் பங்கும் நிறையவே இருந்தது. ‘வாடைக்காற்று’ திரைப்படத்தில் நடித்ததுடன், உதவி இயக்குனராகவும் கடமையாற்றிய பெருமையும் பாலாவைச் சாரும்.

பாலாவின் இரண்டாவது படமான ‘அவள் ஒரு ஜீவநதி’ படத்தில் கதாநாயகியின் முறைமாப்பிள்ளையாகத் தோன்றும் வில்லன் பாத்திரம். இத்திரைப்படத்தில் சில காட்சிகளில் மட்டும் தோன்றினாலும் பாத்திரத்தின் தன்மையை உணர்ந்து கச்சிதமாக நடித்திருந்தார். பாலச்சந்திரனின் முன்

- சுப்புலக்ஷ்மி காசிநாதன் -

றாவது படம் V.P. கணேசனின் ‘நாடு போற்ற வாழ்க’ என்ற திரைப்படம். எஸ்டேட் சுப்பிரிண்டன் விஸ்வநாதனாகத் தோன்றி அந்தப் பாத்திரத்திற்கேற்ற மிடுக்குடன் நடித்து பாத்திரத்திற்கு உயிருட்டியவர் இலங்கையில் வந்த திரைப்படங்களில் பாலாவின் கடை-

சிப்படம் ‘சர்மிளாவின் இதயராகம்’.

தனித்துவம் படைத்த நடிப்பாற்றலால் அவர் நடித்த எல்லாவிதமான பாத்திரப்படைப்புகளுக்கும் மெருகூட்டி உயிர் கொடுத்தவர் திரு.பாலச்சந்திரன் தன் தன்னிகரற்ற நடிப்பாற்றலால் பல கலை உள்ளங்களைக் கொள்ளை கொண்ட திரு. பாலச்சந்திரன் ‘Blendings’ என்ற ஆங்கிலத் திரைப்படத்தில் நடித்ததுடன், படத்தின் உதவி இயக்குனராகவும் பணியாற்றி தாய் நாட்டின் தமிழ்க் கலைஞர்களுக்கு பெருமை தேடித் தந்தவர். இலங்கைத் திரைப்பட வரலாற்றில் தனக்கென முத்திரை பதித்த பல்கலைவித்தகன் பாலாவின் சாதனைகளை என் கருத்திற்கமையக் கூறியுள்ளேன்.

தனிப்பட்ட முறையில் பாசமுள்ள தம்பியாக ‘அக்கா’ என்ற வாய்நிறைய அழைக்கும் தொனி என் காதில் என்றும் ரீங்காரம் செய்து கொண்டதான் இருக்கும். அக்கா என்று வாய்நிறைய அழைத்த என் உடன்பிறவா சகோதரன் பாலா, தினமும் அவர் நினைவுகளைச் சுமந்த வண்ணம் உருகித் தவித்து வாடுகின்ற எம்மை எல்லாம் இங்கு விட்டு “எங்கோ தொலைவு” சென்று விட்டார். இறைவனது சந்நிதியில் தன்னை அர்ப்பணித்துவிட்ட அவரது ஆத்ம சாந்திக்காக வேண்டுவதுடன் அவரின் உயிருக்குயிரான மனைவி, தாயார், சகோதர, சகோதரிகள், மக்கள், மருமக்கள், பேர்க்குமுந்தைகள் சகல குடும்பத்தினருக்கும் என் சார்பாகவும் என் கணவர் பிள்ளைகள் சார்பாகவும் என் ஆறுதலைக் கூறுகிறேன்.

suppulaakshmi@thaivedu.com

நானறிந்த கணேசண்ணா!

தோ ற்றுவை அத்தனையும் ஈற்றில்
மறைந்திடுமே
நோற்ற தவமுனிவர் சொன்னாரே

பன்முக ஆளுமை கொண்டு தமிழ்கூறும் நல்லுலகெங்கும் அன்பர்களாலும், அபிமானிகள், சக கலையுலக நண்பர்களாலும் 'பாலா அண்ணா', 'பாலா அங்கிள்' 'கே.எஸ். பாலச்சந்திரன்' என அத்தீத வாஞ்சைகளுடன் அறியப்பட்ட 'கணேசண்ணா' வல்லான் வகுத்தவழி சென்று ஒரு திங்கள் கடந்து விட்டது. இவர் இவ்வுலகிற்கு இறைவனால் வழங்கப்பட்ட அதியற்புதமானதோர் ஆத்ம சிருஷ்டியாயினும் இயற்கையின் நியதிக்கு யாரும் விதிவிலக்கல்ல என்ற கசப்பான யதார்த்தத்தை உணர இவரைத்தெரிந்த சகவன்பர்களைப்போல நானும் நிர்ப்பந்திக் கப்படுகின்றேன்.

சற்குண சம்பன்னரும், செந்தமிழணங்கின் சிந்தையில் உறையும் தமிழொளித்துங்க வனுமான. இக்கலையாசானின் ஸ்பரிசத்தினால் கூர்ப்படையாத புலங்களும் புலன்களும் இல்லையென இடித்துரைக்கக்கூடிய பதிவுகள் உசாத்துணையாகப் பலவுளதென்ற அனைவருக்கும் தெரிந்த இரகசியம் ஒருபுறமிருக்க, நானும் கணேசண்ணா பிறந்து வளர்ந்த வடமராட்சி, கரவெட்டி கிழக்குப் பகுதியைச் சேர்ந்தவன் என்ற கோதாவிலும், அதற்குமேலாக ஏறக்குறைய கால் நூற்றாண்டு எண்ணவிட வயதில் மூத்தவரான அமரரை எனது சிறுபராயத்திலிருந்தே பார்த்து வளர்ந்தவன் என்ற வகையிலும், 'தாய் வீடு' ஆசிரியர் அன்புடன் விடுத்த வேண்டுகோளையும் கணம்பண்ணி, மழை கண்டு மண்ணைக் கிழித்து முகங்காட்டும் எங்கள் தோட்டத்துக் கோரைக்கிழங்குகள் போல முகங்காட்டும் அழியாத நினைவுகளை மிகச் சொற்ப மணிநேரங்களில் அள்ளித்தெளித்து அவசரமாகப் போட்ட கோலமிது. எல்லோரும் பிறக்கின்றார்கள், இறக்கின்றார்கள் ஆனால் ஒரு சிலர் மட்டும் மனத்தில் நிலைத்து நிற்கின்றார்கள்.

'தக்கார் தகவிலார் என்பதவரவர்
எச்சத்தால் காண்பெறும்'

என்ற வள்ளுவப் பெருந்தகையின் குறுகத்தரித்த கூற்றுக்கிணங்க, தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் மிக உயர்ந்த நிலையில் பெருங்கீர்த்தியுடன் கணேசண்ணா ஒப்பாரும் மிக்காருமின்றி அனைவரையும் தட்டிக்கொடுத்து அரவணைத்து வாழ்ந்து வந்தாரென்பது இறுதிக்கிரியை நிகழ்வுகளில் பங்கு கொண்ட மக்கள் வெள்ளத்தினாலும் உலகெங்கும் பரந்து வாழும் அன்பர்களின் அனுதாபச் செய்திகள் மற்றும் நிகழ்வுகளினாலும் பட்ட வர்த்தமனானது. குறிப்பாக இவர் எச்சமாக விட்டுச்சென்ற கலையுலகவாரிசுகள் தம் நெஞ்ச நெகிழ்வுகளை ஒளிப்பதிவுகளாக வெளிக்கொணர்ந்த நாடாக்கள் அமரரின் கீர்த்திக்கு தெருளான பிறிதொரு சான்று.

'இல்லாள் அகத்திருக்க இல்லாத தொற்றில்லை' என்ற ஓளவையாரின் முதுரைக்கேற்ப, கண்ணெதிரே நடமாடும் சான்றாக, ஒரு எடுத்துக்காட்டான இல்லக்கிழத்தியாகப் பின் தூங்கி முன்னெழுந்து கணேசண்ணாவின் மனைக் கொழுந்தான 'மலர்' அக்கா என்ற திருமதி. எட்டா கனகேஸ்வரி குடும்பமாதாக ஆற்றிய அளப்பரிய பணி கணேசண்ணாவுக்குக் கிடைத்த சிறப்புக்களுக்கு முக்கிய பங்குவகித்தன எனின் அது மிகையல்ல.

அத்துடன் இவரைச் செம்மைப்படுத்திப் பரிமளிக்க வைத்தமைக்குப் பல காரணிகள் உண்டாயினும், சிறுபராயத்தில் மூன்றாம் வகுப்புப் படிக்கும் காலத்தில் இவருக்கிருந்த மிகையான வாசிப்புப் பழக்கம் அதி முக்கியமானது. நகைச்சுவையுணர்வு மிக்க இவரின் பிதா கணபதியினை சுப்பிரமணியம் பிரதிவாரமும் ஆனந்தவிகடன், கல் கண்டு, குமுதம், கல்கி போன்ற வாரவிதழ்களை வீட்டுக்கு வரவழைத்துக்கொண்

டாராயினும், இவரின் மிகையான வாசிப்புத்தாகத்தைத் தீர்க்க, தான் படித்து முடித்தவுடன் மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்துவைப்பண்பினால், புத்தகப்பித்தனாக்கிய சக நண்பர்களில் ஒருவரான மகாலிங்கம் என்பவரை நாடி, பிதா வாராவாரம் வாங்காத புத்தகங்களை கிரமமாக வேண்டிவரும்படி பணமும் கொடுத்துவைத்தார். இவரின் பிதா கட்டைவேலி நெல்லியடி ப.நோ.சு. சங்கத்தின் கடையினை (AD) தனது இல்லத்திலேயே தெற்குப் பக்க மதிலோரமாக மிகநீண்ட காலம் நடத்தி வந்தமையினாலும், இடையிடையே பிரதியீடாக கடையில் நின்று பிதாவுக்கு ஒத்தாசை புரிந்ததனாலும் கணேசண்ணாவுக்கு கையில் நிறையப் பணப் புழக்கமேற்பட்டது அதிசயமான தொன்றல்ல. அத்துடன் சொற்ப பணத்தினை எடுப்பதாக பிதாவிடம் அனுமதிபெற்றுவிட்டு, 'சொல்லிக்கொண்டு எடுத்தால் சோசலிஷம், சொல்லாமல் எடுத்தால் களவு' என்ற நியாயப்படுத்தலுடன் பெருந்தொகையான பணத்தினைக் கையாடல் செய்து சகநண்பர்களுக்குக் கொடுத்துவைத்து இவரது தனிச்சிறப்பு இதன் நிமித்தம் இவரைச்சுற்றி, பட்டாளமாக நண்பர்கள் கூட்டம் இருந்து கொண்டேயிருக்கும். இதில் தனது வயதையொத்தவர்களில் யோகன், விஜயன், மகாலிங்கம்,

டன் சற்றுக்கூச்ச சுபாவமுடையவர். தம்பப்பாவை உருவகித்தே சிரித்திரன் சுந்தர் வீரகேசரியிலும், சிரித்திரனிலும் 'சவாரித் தம்பர்' எனும் கேலிச்சித்திரத் தொடரை வரைந்து வழங்கியிருந்தாரென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அனைவரிலும் மூத்தவரான 'கிருதயுகம்' பண்டிதர் வீரகத்தி நன்கு பராமரிக்கப்பட்ட 'றல்லி' துவிச்சக்கர வண்டி ஒன்று வைத்திருந்தார். இலக்கியச் சந்திப்பு, கலந்துரையாடல்கள் எங்கு நிகழ்ந்திடிலும் அங்கு முதல் நபராகத் தோன்றுவார். இதில் துவிச்சக்கரவண்டியில் போகும் தூரங்களுக்குச் சாரதியாக கணேசண்ணாவின் நண்பரான தனபால் என்பவரை வைத்திருந்தார். தூர இடங்களுக்கு இவர் போகும் வேளைகளில் லெல்லாம் தனது ஸ்கூட்டரில் இவரை ஏற்றிச் செல்பவர் கணேசண்ணா.

கணேசண்ணா ஊரில் நிற்கும் வேளைகளில் லெல்லாம் எல்லாக் கோவில்களுக்கும் சென்று வருவது இவருக்குப் பிடித்தமானவொன்று. மாலை வேளைகளில் கிழவி தோட்டப்பிள்ளையார் கோவிலின் வடகிழக்குப்பக்கமாக மடத்தடியில் அரசமரத்துக்குக் கீழே உள்ள தளத்தில் இருந்த வண்

- மாயவன் ஆறுமுகம் -

குரிய நிகழ்வாக, இலங்கையில் நிகழ்ந்த 'கிராமத்துக்கனவுகள்' வானொலி ஒலிப்பதிவு நாடா வெளியீட்டுவிழா அமைகின்றது. இது மிகவும் வழமைக்கு மாறான பெருவிழாவாக இருந்ததும் பலரையும் மலைக்க வைத்ததென்பதில் இரு வேறு கருத்துக்கிடமில்லை. இந்நிகழ்வின் பின்னரே கணேசண்ணா கைது செய்யப்பட்டார். இக்கைதின் பின்னர் இவரின் வாழ்வில் சோகமான நிகழ்வுகளே தொடர்ச்சியாக நடந்தேறியது. 'பாலா அண்ணாவுக்குக் கண்ணாறு' என்று நண்பன் வரதராஜன் மரியாம்பிள்ளையும் மிகவும் மனம்நொந்து அவ்வேளையில் கூறினார். சுமார் இரண்டரை வருடகாலம் கணேசண்ணா கைதியாக இருந்தமை உலகறிந்தவிடயம். மிக முக்கியமாக தென்னிந்திய சினிமா நடிகர் கமலஹாசன் 'தெனாலி' திரைப்படத்தில் யாழ்ப்பாண பேச்சு மொழிநடைக்கு (இஞ்சேருங்கோ) பேசிப்பழக பயன்படுத்திய நாடகக் கொப்பிகள் 'கிராமத்துக் கனவுகள்' சார்ந்ததென்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

தனபாலன், கனகசுந்தரம், சிவம், சபா, பமார்க்கண்டு வெஸ்லி, நைல்ஸ், கிருஷ்ணபிள்ளை கந்தசாமி, குணம், செல்வம், பொன்னையா, நெல்லை க.பேரன், திருச்சிற்றம்பலம், இராசநாயகம், தியாகு, சிவலிங்கம் மிக முக்கியமானவர்கள்.

இளையவர், பெரியவர் என்ற பாகுபாடு எள்ளவும் இல்லாமல் குஞ்சுகுலாத்தியிலிருந்து முதியவர்கள் வரை அவர்களின் மனோநிலைக்கேற்ப பேசிப்பழகும் பாங்குமிக்கவர் கணேசண்ணா என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் குறிப்பிடக் கூடியவர்களில், இவர் இலகத்திலிருந்து கூப்பிடு தூரத்தில் வசித்த 'கிருதயுகம்' ஆசிரியர் பண்டிதர் வீரகத்தி, 'சிரித்திரன்' ஆசிரியர் மாமனிதர் சிவஞான சுந்தரம் (சுந்தர்), 'தேசத்தின் குரல்' அன்றன் பாலசிங்கம், மற்றும் பிலாவடி கனகசுந்தரம் (Volley Ball Player) ஆகியோர் மிக முக்கியமானவர்கள். இவர்களில் தேசத்தின் குரலையும், மாமனிதர் சுந்தரையும் சந்திப்பதற்கு அவர்களைத் தேடிப்போய் சாமியன் அரசடி வைரவர் கோயில் வளாகத்தில் கணேசண்ணா காத்திருப்பதும், பின்னர் அவர்களிருவரும் வந்து இணைந்து கொள்வதும் வழமையான ஒன்று. இவ்வாறு ஒன்றிணைந்த பிற்பாடு இவர்கள் நகர்ந்து சென்று மீண்டும் கூடிக்கதைக்குமிடம் சரஸ்வதி ஒழுங்கையிலிருந்த தம்பப்பா வீடு. தம்பப்பாவுமும் மிகவும் நகைச்சுவையாகப் பேசக்கூடிய வல்லமை கொண்டவரென்பது

ணம் வீதியில் ஓடியாடி விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் சின்னஞ்சிறுகுகள் எல்லோரையும் அழைத்துக் கதைகள் கூறி, அவர்களின் கேள்விகளுக்குக் கெல்லாம் பொறுமையாகப் பதில் கூறி, அனைத்துச் சிறார்களையும் சிரிக்க வைத்துக் கொண்டிருப்பார். இக்கதை சொல்லும் நிகழ்வின் தாக்கத்தினால்தான் நண்பன் வரதராஜன் மரியாம்பிள்ளை முதன் முதலாக தொலைக் காட்சிக்கென 'வளரும் உலகம்' என்ற சிறுவர் அறிவியல் தொடரைத் தயாரித்துக் கணேசண்ணாவை முதன்மைப் பாத்திரத்தில் வைத்தார். இச்சிறுவர் அறிவியல் தொடரில் பிள்ளைகளுக்கு ஒவ்வொரு அறிவியல் அம்சங்களையும் 'கதை மாமா' வாக வந்து மிக அழகாக கணேசண்ணா கூறுவார். இது பன்னிரண்டு நிமிட நிகழ்ச்சியாக மாதத்தில் இருமுறை ஒளிபரப்பப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் 'டெயிலி நியூஸ்' பத்திரிகையைச் சேர்ந்த அமரர் சபாரத்தினம் மூலப் பிரதியை ஆக்கிக் கொடுத்தாராயினும், பிற்பாடு கணேசண்ணாவே எழுதத் தொடங்கியிருந்ததோடு மட்டுமல்லாமல் இவரின் மகன் வீசீகரனும் இதில் ஆரம்பத்தில் பங்காற்றியிருந்தார்.

நண்பன் வரதராஜன் மரியாம்பிள்ளையுடன் கணேசண்ணா இணைந்து செய்த 'கிராமத்துக் கனவுகள்' தொடரானது இங்கு மிக முக்கியமானதாக குறிப்பிட வேண்டியதாகின்றது. குறிப்பாகக் கணேசண்ணாவின் கலையுலக நினைவுகளில் மிகப்பெருமைக்

மத்துக் கனவுகள்' சார்ந்ததென்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

கணேசண்ணாவைப் பற்றிக் கூறுவதானால் அதற்கு முடிவேயின்றி தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கக் கூடிய அளவுக்கு, அளப்பரிய சாதனைகளும் வேதனைகளும் ஒருங்கே யுள்ள நீண்டநெடுங்கலைப்பயணம் அவருடையது. எழுதுவதாயின் எழுதிக்கொண்டேயிருக்கலாம். பேசுவதாயின் பேசிக்கொண்டேயிருக்கலாம். அந்த மாபெரும் கலைஞனுக்கு முடிவு என்றும் இல்லை.

சந்தன மென்குறடு தான் தேய்ந்த காலத்தும் கந்தம் குறைபடாதென்பது பட்டவர்த்தனமான உண்மை. சந்தனக்கட்டை தேய்ந்தாலும் அதன் சுகந்தம் என்றும் குறையாது. கணேசண்ணா எமைவிட்டுப் பிரிந்து போனாலும் அவரின் பெயரும் புகழும் அளப்பரிய சாதனைகளும் என்றும் எங்கும் பரிமளித்துக் கொண்டேயிருக்கும். அமரரின் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்லவனைப் பிரார்த்திப்போமாக.

தாயகம் அந்நியமாகிறது

அண்மையில் நிகழ்ந்த கே.எஸ். பாலச்சந்திரன் அவர்களின் மறைவு, பொதுவாக ஈழத் தமிழ்க் கலை இலக்கிய உலகிற்கு ஏற்பட்ட இழப்பு. அவரது கலைத்திறமைகளால் மகிழ்வெய்திய ஈழத் தமிழ் சமூகத்திற்கு ஏற்பட்ட இழப்பு என்ற வகையில் அது முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

ஈழத்தில் கலைகளில் மிகவும் ஈடுபாடு காட்டுவது, குறிப்பாக நாடகம், சினிமா போன்ற கலைகளில் அதிக நாட்டம் கொள்வது ஒரு வேண்டாத செயலல்லென்றே கருதப்படும் மனப்பாங்கு நிலவிய காலகட்டத்திலே, கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன் போன்ற மிகச் சில கலைஞர்கள் கலைகளின்மீது அதீத ஆர்வம் காட்டி, தமக்கிருக்கும் திறமைகளை வெளிப்படுத்தி, ஈழத்தமிழ் மக்களின் அபிமானத்தைப்பெற்ற கலைஞர்களாக விளங்கினார்கள். அந்தக்கலைகளின் மூலம் பொருளீட்டி செழிப்பாக வாழ்ந்தார்கள் என்று சொல்லமுடியாவிட்டாலும் கலைஞர்களுக்குப் பெருமகிழ்வு தருகின்ற சன்மானமாகிய மக்கள் அபிமானம் அவர்களுக்குக் கிடைத்தது. அத்தகைய கலைஞர்களில் 1970களில் அதிஉச்சப் புகழ்பெற்று விளங்கியவர் காலஞ்சென்ற கே.எஸ். பாலச்சந்திரன் அவர்கள்.

அவரை நான் முதன்முதல் பார்த்தது 1970ம் ஆண்டு கொழும்பு சரஸ்வதி மண்டபத்திலே மேடையேற்றப்பட்ட ஞானஒளி மேடை நாடகத்தில். தமிழ்நாட்டில் வியட்நாம்விடு சுந்தரம் அவர்கள் எழுதி, சிவாஜி கணேஷன் அவர்கள் நடத்து மேடையேறிப் பாராட்டுப் பெற்ற நாடகம். பின்னர் அது திரைப்படமாகவும் வெளிவந்து வெற்றிபெற்றது. அந்த நாடகத்தைப் பிற்காலத்தில் வாடைக்காற்று திரைப்படத்தைத் தயாரித்த ஏ. சிவதாசன் அவர்கள் மேடை நாடகமாகத் தயாரித்திருந்தார். அதில் சிவாஜி கணேஷன் ஏற்று நடத்த அன்ரனி பாத்திரத்தில் நடத்த குரும் பசிட்டி இராஜரத்தினம் அவர்கள் தற்போது கனடாவிலும் பல மேடைநாடகங்களில் நடத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அந்த நாடகத்திற்கு ஏ.சிவதாசனவர்களோடு நில அளவைத் திணைக்களத்தில் பணியாற்றிய பாலுமகேந்திரா அவர்கள் ஒளியமைப்புச் செய்திருந்தார். அந்த நாடகத்தில் வரும் இரண்டு ஊர்ப்பெரியவர்களில் (கலக்காரர்களில்) ஒருவராக கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன் நடத்தார். மற்றையவர் காலஞ்சென்ற வரணியூரான் என்ற புனைபெயரைக்கொண்ட கணேஷ-பிள்ளை அவர்கள். நாடகக்கலைக்கு கணேஷ-பிள்ளைதான் தனது குரு என்று கே.எஸ். பாலச்சந்திரன் சொல்லிக் கொள்வார். இரு வருமே இறைவரித்திணைக்களத்தில் பணி புரிந்தவர்கள். அப்போது பாலச்சந்திரன் அவர்களுக்கு சுமார் இருபத்தைந்து இருபத்தாறு வயதிருக்கும். அதுதான் அவர் கொழும்பில்

பில் மேடையேறிய முதல் நாடகமாக இருக்கலாம். அன்று தொடங்கி இப்போது கனடாவில் சென்றமாதம் அவர் மறையும் வரை அவர் மேடைநாடகம், வானொலி நாடகம், தனிநடிப்பு, திரைப்படம், குறும்படம், நாவல், கட்டுரைகள் என்று நடிக்காக, இயக்குனராக, தயாரிப்பாளராக, எழுத்தாளராக ஈடுபட்ட கலைஇலக்கியத் துறைகள் ஏராளம். அனைத்திலும் குறிப்பிடத்தக்கவராக விளங்கினார்.

அவர் எனது மனதுக்கு மிக நெருக்கமானவர்களில் ஒருவர் என்ற வகையில் அவரது இழப்பு எனது மனதில் ஒரு வெறுமை,

தனிமை உணர்வுகளுடன் கூடிய சோகத்தை ஏற்படுத்துகிறது. அவர் கனடாவுக்கு வந்த சிறிதுகாலத்திலேயே நோய் வாய்ப்பட்டு விட்டார். இருந்தபோதிலும் கலைகள்மீது அவர் கொண்ட வெறித்தனமான காதல் அவரை இயக்கிக்கொண்டிருந்திருக்கிறது. குறிப்பாக, உடல் உழைப்பும் மனத்திடமும் மிகவும் தேவைப்படும் திரைப்படம், குறும்படம் ஆகிய படைப்புகளில் அவர் கனடா

வில் அதிகமாக ஈடுபட்டார். அவர் 1970களின் ஆரம்பத்தில் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் நாடக நடிக்காகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டதிலிருந்து அவருக்கும் எனக்குமான நேரடித்தொடர்பு ஆரம்பமானது. பின்னர் நான் நாடகத் தயாரிப்பாளனாகப் பொறுப்பேற்றவுடன் அந்தத் தொடர்பு மிக நெருக்கமானது. நாடகம், சினிமா, இலக்கியம் பற்றி மிகத் தெளிவுடனும் புத்திக்கூர்மையுடனும், நகைச்சுவையாகவும் மணிக்கணக்கில் உரையாடக்கூடியவர். அவர் 1977ம் ஆண்டு பணி மாற்றலாகி யாழ்ப்பாணம் சென்றபின், நான் ஊருக்குச் செல்லும் போதெல்லாம் எனது முதற்பணி, காங்கே

- பி. விக்னேஸ்வரன் -

போது எமது தொடர்பு மீண்டும் ஆரம்பமாகியது. இலங்கையில் செய்ததைவிட இங்கு குறும்படங்கள், திரைப்படங்கள், கட்டுரைகள், கதைகள், நாவல் என்று பல துறைகளிலும் மிகத் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். அக்கலைகளில் ஆர்வம்கொண்ட இளைஞர்களை அரவணைத்து அவர்களின் அன்புக்குப் பாத்திரமானார். இங்கு கார் ஓடாமலேயே இத்தகைய முயற்சிகளில் அவரால் ஈடுபட முடிந்தது என்றால் அதற்குக் காரணம் இங்குள்ள இளைஞர்கள் அவர்மீதுகொண்ட அபிமானமும் அன்பும்தான் என்று சொல்லலாம்.

மீண்டும் கனடாவில் மனவெளியின் தயாரிப்பில் நான் இயக்கிய ந.சுந்தரலிங்கத்தின் அபசரம் நாடகத்தில் நடத்ததன்மூலம் தனது சீரிய மேடைநாடக வாழ்க்கையை ஆரம்பித்த கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன் அவர்கள் (இங்கு வந்தததுமுதல் இலங்கையில் அவர் தயாரித்த சிறுசிறு நாடகங்கள், தனிநடிப்பு போன்றவற்றை செய்துகொண்டிருந்தவர்.) தொடர்ந்து பல சிறந்த மேடை நாடகங்களில் தனது அனுபவத்தையும் ஆற்றலையும் வெளிக்காட்டினார். பா.அ.ஐயகரனின் இன்னொன்றுவெளி, துஷி ஞானப்பிரகாசத்தின் இயக்கத்தில் வதை போன்ற நாடகங்களில் அவர் ஏற்று நடத்த பாத்திரங்கள், பாலச்சந்திரனுக்கென்றே அமைந்தவை எனலாம்.

விக்கி என்று அவர் வாஞ்சையோடு என்னை அழைக்கும் குரல் என் காதுகளில் ஒலித்துக்கொண்டே இருக்கிறது. கனடாவில் அவருக்கு எங்கு பாராட்டு நடந்தாலோ அவர் சம்பந்தமான என்ன நிகழ்ச்சி நடந்தாலும் நிச்சயம் நான் பேசவேண்டும் என்று விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்வார். அவரது அண்ணைறைட் சீ.டி.யில்சூட எனது குரலில் ஆரம்ப அறிவிப்புகளைச் செய்வித்தார். அவர் கட்டும் சுகவீனமுற்றிருக்கிறார் என்பதை நான் அறிந்திருந்தபோதும் மரணம் தவிர்க்க முடியாதது என்று நன்கு தெரிந்திருந்தபோதும் பாலச்சந்திரனின் மறைவு எனது மனதில் ஏற்படுத்திய சோகம் வார்த்தைகளால் விளக்கமுடியாதது. அது எனது நெருங்கிய நண்பர் ஒருவர் இறந்துவிட்டார் என்ற தனிப்பட்ட உணர்வு மட்டுமல்ல, தனது நகைச்சுவைத் தனிநடிப்பு மற்றும் வானொலி நாடகங்களில் நடத்ததன்மூலம் 1970களில் ஈழத்துத் தமிழ்ப் பொதுமக்களிடையே உச்சப் புகழ்பெற்று விளங்கிய கலைஞர், ஈழத்துத் தமிழ்க் கலைஞர்கள் மிகப் புகழ்பெற்று விளங்கிய அந்தக் காலகட்டத்தின் குறியீடாக விளங்கிய கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன் அவர்களின் மறைவோடு, எமது நாட்டில் நாம் வாழ்ந்த காலத்தின் சுவடுகள் மறையத் தொடங்கிவிட்டனவே என்ற ஏக்கம் என் மனதில் ஏற்படுத்தும் வலி மிகுந்த வேதனை தருகிறது.

குறிப்பாக, எமது நாடுபற்றிய எவ்வளவோ கசப்பான உணர்வுகளுக்கு மத்தியிலும் எமது இளமைக்காலத் தாயக நினைவுகளை அழியவிடாது காத்துவந்த கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன் போன்ற கலைஞர்களின் மறைவு, எமது தாயகத்தோடு எமக்கிருந்த உணர்வு பூர்வமான உறவை எங்கோ தொலைவுக்கு இட்டுச்செல்கிறது.

தாயகம் அந்நியமாகிறது.

wikneswaran.p@thaiivedu.com

1994ம் ஆண்டு அவர் கனடாவிற்கு வந்த

கணேசன் எனுமோர் கலைமகன்

கரவெட்டி கிழக்கு கந்தர் வளவு கிழவி தோட்டத்துப் பிள்ளையாருடைய பெயர்தான் கணேசன் என்று தந்தையார் கணபதிப்பிள்ளை சுப்பிரமணியம் அவர்களால் தனது தலை மகனுக்கு நாமகரணம் செய்யப்பட்டது. இது அவ்வளவு நாகரீகமான பெயர் இல்லையென்று பேசிப்போட்டு சிறிய தந்தையார் கணகசபை, பாலச்சந்திரன் என்று பெயரை மாற்றிப்போட்டு வந்துவிட்டார். கரவெட்டியில் கணேசு என்றால்தான் பலருக்கும் விளங்கும். மொத்தத்தில் இரண்டு பெயர்களும் விநாயகருக்குரியதே!

ஒரு பெறுமதிமிக்க கலைவாழ்வை வாழ்ந்த கலைமகன், குடும்பத்தின் தலைமகன், பாலச்சந்திரனின் இலங்கையின் 'நாடக வாழ்வு' பற்றியதே இவ் ஆக்கம். பாலச்சந்திரனைக் காணும் போதெல்லாம் எனக்கு எங்களுடைய நாடகப்பேரரசன் கலையரசு சொன்னலிங்கம் அவர்களுடைய நினைவு வருவதுண்டு. நேர்தியான உடை அணிவது, நேரம் தவறாத பண்பு, நேரம் தவறிவரும் நடிகர்களிடம் வரும் தார்மீகக் கோபம், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அணிவித்த மாலையை நீண்ட நேரம் - வைபவம் முடியும் வரை அணிந்திருப்பது. இது கலையரசு ஐயாவிடம் இருந்த இயற்கையான நல்ல பண்புகள். பாலச்சந்திரனை 'சுழத்து கலை வாணர்' என்று அழைக்க நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

நீதி நிறைந்த மதி, கல்வி அன்பு நிறைய உடையவர் மேலோர். அந்த மேலோர்களில் ஒருவரான பாலச்சந்திரன் அவர்களது நாடக வாழ்க்கை பற்றி எழுதக்கிடைத்தது எனக்குப்பெருமை.

1973களிலே கொழும்பிலே இது நடந்தது. 'பாச்சுசுமை' என்ற நாடகம். இதன் நெறியாளர் எஸ்.எஸ். கணேசபிள்ளை. வெள்ள வத்தை இராமகிருஷ்ண மிசன் மண்டபத்தில் அரங்கு நிறைந்த இரசிகர்களோடு விமல் சொக்கநாதன், மதியழகன், பாலச்சந்திரன், கணேசபிள்ளை என அந்தக் காலகட்டத்து முன்னணி நடிகர்கள் பலர் பங்கேற்றிருந்தனர். பெரும் கரகோசத்தோடும் உணர்ச்சிப்பெருக்கோடும் நாடகம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது.

குடும்பத்தில் மூத்த மகனாக கணேசபிள்ளையும், கணேசபிள்ளையின் தம்பியாக செல்வந்த, படித்த உத்தியோகத்தில் உள்ள ஒருவராக விமல் சொக்கநாதனும் இவர்களின் தந்தையாக K.S.பாலச்சந்திரனும், செல்வந்த, உத்தியோகத்தரின் கார் றைவராகவும், அவர்களின் தங்கையைக் காதலிப்பவராகவும் ஒரு இளைஞனுடன் இன்னும் பல முன்னணிக்கலைஞர்களும் நாடகத்தில் நடித்தார்கள்.

பணத்திமிரிலே உலாவுகின்ற பணக்கார உத்தியோகத்தர் விமல் சொக்கநாதனும் அவரின் தங்கையைக் காதலிக்கின்ற கார் றைவராகிய அந்த சிவந்த மேனியுடைய, வாட்ட்சாட்டமான இளைஞனும் சந்திக்கின்ற கட்டம். றைவரை நோக்கி கோபாவேசமாக கனல் பறக்கும் வசனங்களைப் பேசியபடி வந்து வளமாக நின்ற விமல் சொக்கநாதன், றைவராகிய சிரித்த முகத்தோடு நின்ற அந்த இளைஞனது கன்னத்தில் ஒங்கி அறைகின்றார். உண்மையாக அறைகின்றார். அந்த இளைஞன் கதிகலங்கிப் போய், கார் திற்பை மேடையில் விட்டு வீசுகிறார். கார் றைவர் கண் கலங்கியபடி உமது காரும், கார் திற்பும், வைத்துக் கொள்ளும் என்று ஏதோ வந்த வசனத்தைப் பேசிவிட்டு வேகமாக மேடையை விட்டு வெளியேறுகிறார். ஒரே கரகோசம் மிகத் தத்துருபமாக இக்காட்சி அமைந்தது.

நெறியாளர் திகைத்துப்போனார். ஏன் விமல் சொக்கநாதன் அடித்தவர். உணர்ச்சி வசப்பட்டு அடித்துவிட்டார், என்று சக நடிகர்கள் எல்லோரும் எண்ணினர்.

அடி வாங்கின இளைஞன், விமல் சொக்கநாதனைத் தேடிப்போனார். அவர் ஒளித்து விட்டார். பாலச்சந்திரனையே கேட்டார். ஏன் எனக்கு அடிச்சவன்? இண்டைக்கு அவனை சும்மா விடமாட்டன். பாலச்சந்திரன் எல்லாவற்றையும் சமாளித்தார்.

அந்த இளைஞனை இப்போது உங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறேன். இலங்கை வானொலியில் பிரதிமா அதிபர் பதவிவரை பின்னாளில் வகித்து இப்போது கனடாவில் வாழ்கின்ற சிறந்த ஒலி, ஒளிபரப்பாளராகிய V.N. மதியழகன்தான் அந்த இளைஞன்.

இந்தச் சம்பவத்தை பாலச்சந்திரன் கனடா பத்திரிகை ஒன்றில் எழுதியிருந்தார். 'இதில் என்னுடைய பங்கு என்ன என்பது யாருக்குமே தெரியாது போய்விட்டது,' என்றும் அவர் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

கோபிக்கத்தெரியாத அந்த இளைஞனுக்கு,

தலைக்கோல் விருது

இந்த மருந்தை மேடையில் வைத்துக்கொடுக்குமாறு 'ஒடலி'க்கு சொன்னதே பாலச்சந்திரன்தான். பணியுமாம், என்றும் பெருமை என்பதற்கு 'மதி' ஓர் உதாரணம். கனடாவில் மொன்றியல் நடராஜா சார்பில் தலைக்கோல் விருது வழங்கி மிகச் சிறந்ததொரு உரையை மதியழகன், பாலச்சந்திரனது விழாவில் ஆற்றினார். அங்குதான் 'பாலச்சந்திரன் என்றொரு கலை ஆளுமை' நூலும் நடராஜா அவர்களால் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது. அவரது சரித்திரமும் அங்கு வில்லிசையிலே சொல்லப்பட்டது.

பாலச்சந்திரன் கனடாவுக்கு வர முன்பு கொழும்பில் ஒரு விழாவிலே அண்ணை றைட் செய்யப்பட்டது. வேறு காரணங்களுக்காக கூட்டத்தைக் குழப்பவேன்றே ஒரு கூட்டம் வந்து பின் வரிசைகளை நிரப்பியிருந்தனர். அண்ணை றைட் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தபோது கேள்விகள் கேட்டு நிகழ்வைக் குழப்ப முயன்றனர். பாலா மிக ஆவேசமாக ஒரு போர் வீரனைப்போல மேடையில் நின்று சமாளித்ததை நான் நேரில் கண்டு வியந்தேன். என்னுடைய நண்பர் சொன்னார் நீர் என்றால் வீட்டை ஓடியிருப்பீர் என்று. அது முற்றிலும் உண்மை.

நவீன ஆட்டக்கூத்து 'புதியதொரு வீடு'. மகாகவி உருத்திரமூர்த்தி அவர்களுடைய நாடகம். இந்நாடகத்திலே மறைக்காடர்

கிழவனாக பாலச்சந்திரனும் கண்ணாத்தை யாக சுப்புலக்ஷ்மி காசிநாதனும் நடித்திருக்கிறார்கள்.

'சிறு நண்டு மணல் மீது படம் ஒன்று கீறும் சில வேளை அதைவந்து கடல்கொண்டு போகும் கறிசோறு பொதியொடு தருகின்ற போதும் கடல் மீது அவள்கொண்ட பயம் ஒன்று காணும்

வேறுவான வெளிமீது மழைவந்து சீறும் வெறிகொண்ட புயல் நின்று கரகங்கள் ஆடும் நெறிமாறு பட நூறு சுழிவந்து குழும் நிலையான தரை நீரில் இலைபோல ஈடாடும்'

மகாகவி பாரதி மேல் எவ்வளவு பக்தி பாலச்சந்திரனுக்கு இருந்ததோ அதே அளவு மதிப்பும் மரியாதையும் மகாகவி உருத்திரமூர்த்தி அவர்கள் மேலும் இருந்தது.

மன்னார் செட்டிக்குளத்திற்கு அணித்தாக மத குவைத்தகுளம். இங்கு அண்ணைறையிட செய்ய ஏற்பாடாகியிருந்தது. இரசிகர்கள்

- 'சோக்கல்லோ சண்முகநாதன்' -

மரைக்கார் இராமதாஸ், அப்புக்குட்டி இராசகோபால், உப்பாலி செல்லகேரன் வாசகரின் குழுவில் இருந்தார்கள்.

'பார்வதி பரமசிவம்' முடிந்தகையோடு நடிக நடிகையர் அறிமுகம் நடந்தது. எல்லோரையும் அறிமுகப் படுத்தினார்கள். நாடகத்தில் நடித்த அந்த அழகிமட்டும் வரவில்லை. நாங்கள் அவதிப்பட்டோம். நாங்கள் என்பது பாலச்சந்திரன் உட்பட ஒரு இளைஞர் கூட்டம். எங்கள் அவதியைப் பார்த்து வாசகர் சொன்னார், அந்த அழகி வரமாட்டார். இப்போது இங்கே நிற்கிற ஓட்டைப்பல்லு கிழவிதான் அவர். நாங்கள் அதிர்ந்து போனோம். டபிள் அக்ரிங்கா?

நிறையவே இருந்தார்கள். நிகழ்ச்சி எடுபடவில்லை. ஏற்பாட்டாளர் வந்து சொன்னார், கொலனியிலுள்ள சிங்கள மக்கள் நிறையவே வந்து முன் வரிசைகள் முழுவதையும் நிறைத்திருக்கிறார்கள் என்று, உடனே 'அண்ணைறைட்' சிங்கள மொழிக்கு மாற்றப்பட்டது. உற்சாகமான கரகோஷத்தோடு நிகழ்ச்சி நடந்து முடிந்தது. பாலச்சந்திரன் மிகப்பெரிய கெட்டிக்காரன். திறமான ஒரு கலைஞன்.

இலங்கை வானொலியில் சானா, வாசகர், விக்னேஸ்வரன் என்று மூன்று நாடக ஜாம் பவான்கள். மூவருடைய பாணியும் வேறு வேறு விதமானவை. மூன்று பேரிடமும் பாலச்சந்திரன் வேலை செய்திருக்கின்றார். சானா முதன்முறை பாலச்சந்திரனது நாடகப் பிரதியைப் பார்த்து, நீரா எழுதினீர்? என்று கேட்டிருக்கின்றார். பின்பு நாடகப்பிரதினை அவரையே எழுதும்படி சொல்லியிருந்தார்கள்.

கே.எம். வாசகருடைய நாடகம் 'பார்வதி பரமசிவம்' பம்பலப்பட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் இது நடந்தது. திருமதி சுப்புலக்ஷ்மி காசிநாதன் உட்பட பல பிரபலமான கலைஞர்கள் நடித்தார்கள். வாசகருடைய 'சுமதி' 1969 தினகரன் விழாவில் சிறந்த நாடகமாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டது.

இவரா அவர்? அவரா இவர்? அந்த இரண்டு பாத்திரத்திலும் நடித்தவர் சுப்புலக்ஷ்மி காசிநாதன் அவர்களே. அவரை என்னுடைய ஆதர்ச நடிக்கையாக ஏற்றுக்கொண்டேன். நாடகத்திலே எனக்கொரு வெறி ஏற்பட்டது என்கிறார் பாலச்சந்திரன். அதைத் தொடர்ந்து பாலா 'கறுப்பும் சிவப்பும்' 'புழு கர் பொன்னையா', 'பாச்சுசுமை', 'நம்பிக்கை', 'நத்தையும் ஆமையும்', 'சதுரங்கம்', 'தேரோட்டி மகன்', 'இன்னொன்று வெளி', 'புதியதோர் வீடு' இப்படியே சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். நான் மேடை நாடகம் பற்றியே எழுதுகின்றேன்.

'காற்றடிக்கும் பக்கமெல்லாம் எந்துடுப்பைப் போடமாட்டேன் கைவலிக்கும் என்பதனால் திசைமாறிப் போகமாட்டேன்'

பொன்னடியானின் இக்கவிதைவரிகளுக்கு பாலச்சந்திரன்தான் பொழிப்புரை.

காற்றும் கலைஞனும் மரித்தாகச் சரித்திரம் இல்லை.

sanmuganathan@thaiivedu.com

பாலச்சந்திரன் அவர்களது கலையுலகத் தடங்கள்

நாடகங்கள்:

- 1965 முதலாவது மேடை நாடகம் நெல்லியடியில் நடைபெற்றது.
- 1970 இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் நடிகரானார்.
- 1973 'அண்ணை றைற்' தனி நபர் நடிப்பு. முதல் முதலாக (வானொலிக் கலையுலகத்தில்) வானொலிக்காக ரசிகர்கள் முன் ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்டு ஒலிபரப்பானது.
- 1974ல் யாழ்ப்பாணம் உலகத் தமிழா-ராய்ச்சி மாநாட்டில் இரண்டு தடவை 'அண்ணை றைற்' மேடையேறியது. இதுவரை சுமார் 500 தடவைகளுக்கு மேல் மேடை கண்ட புகழ்பூத்த தனி நபர் நடிப்பு 'அண்ணை றைற்' நிகழ்ச்சியைப் பதிவு செய்து நியு விக்ரேஸ் நிறுவனத் தாரர்கள் உலகம் முழுவதும் கிடைக்கச் செய்தார்கள்.
- இவர் சோமுலாகப் பாத்திரமேற்று நடத்த 'தணியாத தாகம்' எனும் புகழ் பெற்ற வானொலி நாடகம் இரண்டு வருடங்களுக்கு மேலே தொடர்ந்து ஒலிபரப்பாகியது.
- 'கிராமத்துக் கனவுகள்' (துன்பியல் வானொலி நாடகம்) இரண்டு தொகுதிகளாக, 'வாத்தியார் வீடு' இரண்டு தொகுதிகளாக வெளிவந்தன. ('வாத்தியார் வீடு' நாடகம் கமலஹாசன், தெனாலியில் யாழ்ப்பாணத் தமிழ் பேச உதவியது.)
- கனடாவில் பாரதி பெயரால் நாடகங்கள். பாரதிக்கு கோலாகலமான விழா.
- பல 'முதன்முதலில்' என்ற மகுடத்திற்கு சொந்தக்காரரான பாலச்சந்திரனது சரித்திரம் முதன் முதலில் கனடாவில் வில்லடிப்பட்டு மூலம் சொல்லப்பட்டது - 2011 சோக்கெல்லோ சண்முகம் குழுவினர் மீண்டும் - 2012ல் 'தலைக்கோல் விருது' விழாவில் மேடையேறியது - 'பாரதிபித்தன் பாலச்சந்திரன்.'

- கூடிப்பிரியாமலே
- காரோட்டம்... இப்படிப் பல!

கனடாவில் தொலைக்காட்சி தொடர்:

- நாதன் நீதன் நேதன்
- YT லிங்கம்

இலங்கைத் தொலைக்காட்சி நாடகங்கள் (1982ம் ஆண்டு தொடக்கம்):

- நிஜங்களின் தரிசனம் (பி. விக்னேஸ்வரன்)
- காத்திருந்தவன் (வரணியூரான்)
- உதயத்தில் அஸ்தமனம் (இந்து மகேஸ்)

குறுந்திரைப்படங்கள் (நடித்தவை):

- வாழ்வு எனும் வட்டம் (கே.எஸ். பாலச்சந்திரன்)
- Abuse (முல்லையூர் பாஸ்கி)
- ஊருக்கு பயணம் (எஸ்.ரி.செந்தில்நாதன்)
- உபசாந்தி (கதி.செல்வகுமார்)

சிறுகதைகள் (தினகரன், வீரகேசரியில் பிரசுரமானவை):

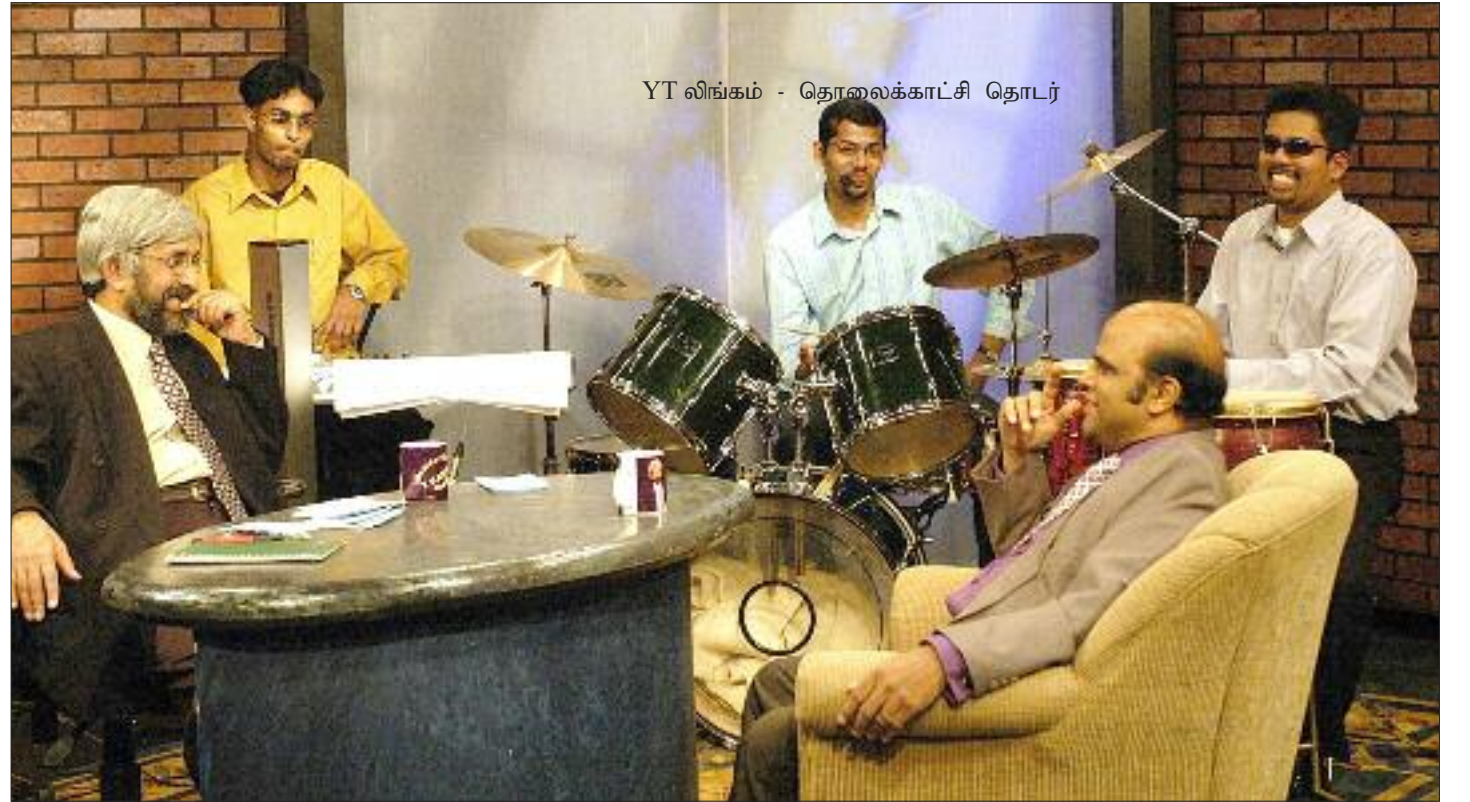
- வழித்துணை
- அன்னியன்
- சந்திப்பு
- எங்கோ தொலைவில்

- கிரிக்கெற் நேர்முக வர்ணனை -1992 - 1993 இலங்கை - அவுஸ்திரேலியா, இலங்கை - நியூசிலாந்து அணிகளுக்கிடையே நடந்த போட்டிகளில் வானொலி நேர்முக வர்ணனை.
- கூடைப்பந்தாட்டம் நேர்முக வர்ணனை - தெற்காசிய விளையாட்டுப் போட்டிகளில் கூடைப் பந்தாட்ட நேர்முக வர்ணனை.

விருதுகள்:

- 1990ல் கொழும்பில் இரண்டு வெள்ளி விழாக் கொண்டாட்டம்

YT லிங்கம் - தொலைக்காட்சி தொடர்

பாலச்சந்திரன் அவர்களது புகழ்பெற்ற மேடை நாடகங்கள்:

- கறுப்பும் சிவப்பும்
- புளுகர் பொன்னையா
- பாசச்சுமை
- நம்பிக்கை
- நத்தையும் ஆமையும்
- சதுரங்கம்
- தேரோட்டி மகன்
- இன்னொன்று வெளி
- புதியதோர் வீடு

கனடாவில் மேடை நாடகங்கள் (எழுதி இயக்கியவை):

- கலாட்டாக்காரர்கள் (பலமுறை மேடையேறியது.) இது ஒரு நகைச்சுவை நாடகம்.
- எங்கோ தொலைவில்
- தள்ளுவண்டிக்காரர்கள் (மொழிபெயர்ப்பு நாடகம்)
- பாரதியின் குயில் பாட்டு
- கனவுகளும் தீவுகளும்
- குரங்குகைத் தலையணைப் பஞ்சுக்களாய்
- நவீன சுயம்வரம்.
- மடிப்பிச்சை
- பாரதியின் காற்று
- உறவுகள்

- நீண்ட கனவு (பி.விக்னேஸ்வரன்)
- திருப்பங்கள் (கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன்)

இலங்கையில் திரைப்படங்கள்:

- வாடைக்காற்று
- நாடு போற்ற வாழ்க
- அவள் ஒரு ஜீவநதி
- சர்மிளாவின் இதயராகம்
- BLENDINGS (ஆங்கிலம்)

கனடாவில் திரைப்படங்கள்:

- உயிரே உயிரே (ரவி அச்சுதன்)
- எங்கோ தொலைவில் (கே.எஸ். பாலச்சந்திரன்)
- மென்மையான வைரங்கள் (கே.எஸ். பாலச்சந்திரன்)
- சகா (திவ்வியராஜன்)
- 1999 (லெனின் எம்.சிவம்)
- என் கண்முன்னாலே (ஸ்ரீரங்கன்)
- கனவுகள் (ரவி அச்சுதன்)

குறுந்திரைப்படங்கள் (எழுதி இயக்கியவை):

- வாழ்வு எனும் வட்டம் (திரைக்கதைக்கு விருது பெற்றது)
- உனக்கொரு நீதி (இசைக்கு விருது பெற்றது)
- தாகம்

நாவல்:

- கரையைத் தேடும் கட்டுமரங்கள் (2009) - இந்தியாவில் அமுதன் அடிகள் விருது பெற்றது.
- சிரிகதைகள்
- நேற்றுப்போல் இருக்கின்றது (2011) (இளமைக்கால நினைவுகள்)

சஞ்சிகைகளில், பத்திரிகைகளில் எழுதியவை:

- ஒரு பேப்பர் - கடந்ததும் நடந்ததும் (தொடராக)
- தாய்விடு - வாழ்வியல் கட்டுரைகள் (தொடராக)
- தமிழ் ரைம் - கலை வாழ்வில் (தொடராக)
- இருக்கிறம் - (இலங்கை) வானொலிக் கால நினைவுகள் (தொடர்)
- தினகரன், சிந்தாமணி, சிரித்திரன், தாய்விடு, உலகத் தமிழோசை, உதயன், பத்திரிகைகள், இணையத்தளங்கள் ஆகியவற்றில்.

விளையாட்டுத் துறை:

- இறைவரித் திணைக்களத்தின் கிரிக்கெற், உதைபந்தாட்டம், ஹோக்கி, பாட்மின்டன், டேபிள் டெனிஸ், போட்டிகளில் பங்கு பற்றினார். இறைவரித் திணைக்கள கிரிக்கெற் சங்கத்தின் உதவிச் செயலாளர், திணைக்கள தடகள சங்கத்தின் செயலாளர் போன்ற பதவிகளையும் வகித்திருக்கின்றார்.

- கனடாவில் தமிழர் தகவல் விருது
- உதயன் சர்வதேச விருது
- உலக பண்பாட்டு இயக்க விருது
- அமுதன் அடிகளார் அறக்கட்டளை விருது. (இந்தியா 2009)
- சுயாதீன கலைத் திரைப்பட இயக்கத்தின் வாழ்நாள் விருது
- கனேடியக் கலைஞர்கள் கழக விருது
- மத்திய கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்க நூற்றாண்டு விழா விருது.
- Tollwood Canada வாழ்நாள் விருது.
- 2012ல் மொன்றியல் நடராஜா ஏற்பாட்டில் தலைக்கோல் விருது.

புலவர்மணி காப்பியக்கோ ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீனின் எல்லாள காவிய வெளியீட்டு விழா

23.03.2014 அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை யாழ்ப்பாணம் திருமறைக் கலாமன்ற 'கலாமன்றம்' ஓவியக் கூடத்தில் புலவர்மணி காப்பியக்கோ ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீனின் எல்லாள காவிய வெளியீட்டு விழா மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. மண்டபம் நிறைந்த புத்தி ஜீவிகளின் மத்தியில் நடைபெற்ற இவ்விழா யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற நூல் வெளியீட்டு விழாக்களில் மிகச் சிறப்பானதொன்றாகும்.

விழாவிற்குப் பன்மொழிப்புலவர் சோ.பத்மநாதன் அவர்கள் தலைமை தாங்கினார். சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்க மாணவிகள் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்துப் பாடி விழா வைத்தொடக்கி வைத்தனர். கவிஞர் கு. ரஜீபன் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். தலைவரின் தலைமை உரையின் பின்னர் பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராசா அர்களால் வெளியீட்டுரை நிகழ்த்தப்பெற்றது.

அருட்திரு அன்புராசா அடிகளார் ஆசியுரை வழங்கியதைத் தொடர்ந்து நூல் வெளியீடு நடைபெற்றது. முதற் பிரதியினை தினக்குரல் பத்திரிகையின் நிறுவனர் எஸ்.பி. சாமி ஐயா பெற்றுக்கொண்டார்.

ஆய்வுரையை கலாநிதி அகலங்கன் நிகழ்த்த, நூல் நயவுரையை கலாநிதி (பண்டிதர்) செ. திருநாவுக்கரசு ஆற்றினார். ஏற்புரையை எல்லாள காவிய ஆசிரியர் புலவர்மணி காப்பியக்கோ ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீனின் நிகழ்த்தினார். அன்று வெளிவந்த தினமுரசு, வலம்புரி ஆகிய பத்திரிகைகளில் கலாநிதி அகலங்கன் அவர்களின் கட்டுரை பின்வருமாறு அமைந்திருந்தது.

ஒரு கவிஞரின் பார்வையில் எல்லாள காவியமும் இயற்றிய புலவனும்:
வரலாறுகள் மாற்றப்பட்டு புனைவுகள் வரலாறுகளாகப் பதியப்பெறுவது இன்று வாழ்க்கையாகிப் போயுள்ளது. இப்போது வெளியிடப்படும் எல்லாள காவியம் என்னும் நூல் இலங்கை வரலாற்று முக்கியத்துவம் கொண்ட மாமன்னன் எல்லாளனைப் பற்றியதாகும்.

நாற்பத்து நான்கு ஆண்டுகள் இலங்கை மண்ணில் செங்கோலோச்சிய இம் மன்னரின் வரலாற்றை மறைத்தடிக்க முயலும் காலகட்டத்தில் அவனது கீர்த்தியையும், வீர வரலாற்றையும் 1464 செய்யுட்களில் பேசுவதாகும்.

எல்லாளனின் இளமைப் பருவந்தொட்டு வஞ்சனையால் அவன் கொல்லப்படும் வரையிலான நிகழ்வுகள் பாடல்களில் பதிவாகியுள்ளன. மரபுவழிச் செய்யுள்களின் ஆதிக்கம் மழுங்கடிக்கப்பட்டு, நவீன கவிதைகளின் ஆதிக்கம் ஓங்கியிருக்கும் இற்றைய நாளில், வரலாற்றுச் சான்றுகளுடன் கூடி நாவலாசிரியர் செங்கை ஆழியான் அவர்களால் எழுதப்பெற்ற 'ஈழராஜா எல்லாளன்' என்ற புதினத்தை மூலக்கருவாக வரித்து காவியத்திற்கான வரன்முறைகள் பெரிதும் பேணி, பல்வகைப்பட்ட சந்தங்களில், கற்பனைவளங்கூட்டி படைக்கப்பெற்றுள்ளது இக்காவியம்.

நாவலில் பேசப்படாத எல்லாளன் திருமணம், தனிச்சமர், இயற்கை அனர்த்தம், கேசாதிபாத வர்ணனைகள், போன்ற பல புதிய அலங்காரங்களும் இக் காவியத்திற்கு மெருகூட்டவெனச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இலக்கியத்தின் இன்ப நுகர்வுக்கு ஏற்றபடி, சந்தர்ப்பங்களுக்கு உகந்தவாறு கூடியுள்ள வர்ணனைகள் புலவனின் கவித்துவ ஆளுமையை காட்டுவன. விருத்தம் புலவருக்கு எளிதாகக் கைவரப்படுவதால் பல்வகை விகர்ப்பங்களோடு கவிதைகள் இலகுவாய்ப்புரியும் மொழிநடையில் ஓசை குன்றாது யாக்கப்பட்டுள்ளன.

வடமாகாண முதலமைச்சரின் ஆசிச் செய்தியுடன். தந்தையாரின் ஆசிப்பாவும், ஞானத்தந்தை எஸ்.டி.சிவநாயகம் அவர்களின் பொதுப்பாயிரமும், பன்மொழிப் புலவர் சோ.பத்மநாதன் அவர்களின் சிறப்புப் பாயிரமும் காவியத்திற்குச் அணிசெய்கின்றன.

அட்டைப்பட ஓவியத்தை பிரபல ஓவியர் ஆசை இராசையா அழகுற வரைந்துள்ளார். நூலின் வடிவமைப்பும், அச்சவண்ணமும் சிறப்பாக அமைந்துள்ளன.

எல்லாளன் காவிய நூலாசிரியர் புலவர்

காவியம் 'மஹ்ஜபின்' காவியத்திற்கு அணிந்துரை அளித்த பேராசிரியர் டாக்டர் சிலம்பொலி செல்லப்பனாரும், 1996ல் வெளிவந்த 'புனித பூமியிலே' காவியத்திற்கு அணிந்துரை அளித்த பேராசிரியர் டாக்டர் ம.மு.உவைஸ் அவர்களும் நிருபணம் செய்துள்ளனர்.

இவ்வரு காவியங்களையும் சங்க இலக்கியங்களுடனும், பழம்பெரும் தமிழ்க் காப்பியங்களுடனும் ஒப்பிட்டு செய்து 'கவிஞர் ஜின்னாஹ்வின் இரட்டைக் காப்பியங்கள் ஓர் ஆய்வு' என்னுந் தலைப்பில் நானொரு

2005ம் ஆண்டில், ஈழத்தின் வடபுலத்தை நிருவகித்த குறுநில அரசன் பண்டார வன்னியன் பற்றியோர் காவியத்தையும் இவர் படைத்து இலங்கையில் தமிழர்தம் பூர்வீக உரிமையை பறைசாற்றியுள்ளார்.

இக்காவியம் இலங்கை அரசின் பொருள் உதவியுடன் பதிவுசெய்யப்பட்டதுடன், அவ்வாண்டின் சாகித்ய மண்டலப் பரிசில், இலங்கை இலக்கியப்பேரவை(யாழ் இலக்கிய வட்டம்) பரிசில், கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கப் பரிசில் என்பவற்றையும் ஒருமித்துப் பெற்றது.

உரையாற்றுவவர் கவிஞர்.சோ.பத்மநாதன். மேடையில் கலாநிதி.நா.அகலங்கன், கலாநிதி.(பண்டிதர்).செ.திருநாவுக்கரசு, பேராசிரியர். S.சிவலிங்கராஜா.

நூலாசிரியர் ஜின்னா ஷரிபுத்தீனும் அவரது துணைவியாரும்

ஓவியர். ஆசை. இராசையா, கவிஞர்.சோ. பத்மநாதன். காப்பியக்கோ. ஜின்னா ஷரிபுத்தீன்

மணி, காப்பியக்கோ ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் அவர்கள் புலவர்மரபு வழிவந்த இலங்கையின் ஒரு முத்த கவிஞர்.

தந்தை புலவர்மணி ஆ.மு.ஷரிபுத்தீனிடம் தமிழையும், கவிதை இயற்றும் ஞானத்தையும் பெற்ற இவர், பத்திரிகைத்துறை ஜாம் பவான் எஸ்.டி. சிவநாயகம் அவர்களால் இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகமாகி வளர்க்கப்பெற்றவர்.

1970களில் மரபுசார் கவிதை மூலம் இலக்கியம் படைக்கத் தொடங்கி சிறுகதை, புதினம், சிறுவர் இலக்கியம், மொழிமாற்றக் கவிதை, கட்டுரை எனப் பல்துறையிலும் பதம்பதித்து தமிழன்னைக்கு அணிசேர்த்தவர், சேர்த்துக்கொண்டிருப்பவர்.

இலக்கியத்தேடல் நலிந்து, கற்பவரும் குன்றி தமிழில் காவியம் இயற்றும் ஆளுமையும் அருகிப்போயுள்ள இன்றைய காலகட்டத்தில், ஓய்வின்றித் தொடர்ந்து பத்தாயிரம் மரபுசார் கவிதைகள் கொண்டு பத்துக் காவியங்களையும் பல கவிதைத் தொகுப்புக்களையும் இவர் தமிழுக்குத் தந்துள்ளார்.

காவியங்களுக்கு உரைகாண்பதே தொன்றுதொட்டு வழிவந்த மரபு. இம் மரபினை மாற்றி உரைநடைக்குக் காவியம் செய்த முதன்மைப் படைப்பாளி இவராகும்.

இதனை 1991ல் வெளிவந்த இவரது முதற்

ஆய்வுநூல் செய்து மருதமுனை அன்னை வெளியிட்டகத்தின் சார்பாக வெளியிட்டேன்.

அதனைப் படித்த அமரர் எஸ்.டி.சிவநாயகம் அவர்கள் தனது அணிந்துரையில் இந்நூல் கவிஞர் அகலங்கனின் படைப்பிலக்கியத்தில் ஒரு 'மாஸ்ட்டர்பீஸ்' என விதந்துரை செய்துள்ளார்.

இதே காவியங்களை ஆய்வுசெய்து இந்தியப் பேராசிரியர் முகம்மதலி சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் முனைவர் பட்டம் பெற்றுள்ளார்.

தவிரவும் இலங்கையின் யாழ், பேராதனை, சப்ரகமுவ ஆகிய பல்கலைக்கழக மாணவியர் மூவர் இவரது காவியங்களை ஆய்வு செய்து சிறப்புக் கலைமாணிப் பட்டம் பெற்றுள்ளனர்.

இன்னும் சிலர் பட்டப் படிப்புக்காய் ஆய்வும் செய்கின்றனர். அத்துடன் இலங்கை, இந்தியத் தமிழ்நாடு, பாண்டிச்சேரி ஆகிய நாடுகளின் பேராசிரியர்கள் இருபதுபேர் இவரது காவியங்களை ஆய்வுசெய்து மாநாட்டுக் கட்டுரைகளும் சமர்ப்பித்துள்ளனர்.

பெரும்பாலும் வரலாற்று நாயகர்களையே தனது பாட்டுடைத் தலைவர்களாகக் கொண்டவை இவரது காவியங்களாகும்.

தற்போது வெளியிடப்படும் ஈழத்தமிழ் மன்னன் எல்லாளன் பற்றிய காவியம் போன்றே

படைப்பிலக்கியத்திற்காக உலகளாவிய ரீதியில் பல பரிசில்களைப் பெற்றுள்ள கவிஞர் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் அவர்கள் இலங்கை அரசாங்க, தனியார் நிறுவனங்களாலும், தமிழகத்திலும் வாழ்நாள்சாதனை விருதுகளும் பட்டங்களும் பெற்றவர்.

சிறப்பாய் தமிழக இஸ்லாமிய இலக்கியக் கழகம் 'காப்பியக்கோ' பட்டத்தினையும், இலங்கையின் ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கம் 'புலவர்மணி' பட்டத்தினையும் வழங்கி இவரைக் கௌரவித்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

தந்தைவழி தமிழ்செய்யும் இவரது தந்தையார் புலவர்மணி ஆ.மு.ஷரிபுத்தீன் அவர்களும் புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களால் 'வெண்பாவில் என்னைநீ வென்றாய் ஷரிபுத்தீன் நண்பாஎன் நாமம் நினக்களித்தேன்'

எனப் புகழப்பட்டவர்.

கவிஞர் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் அவர்கள் எழுத்துத் துறையில் கால்பதித்த நான்கு தசாப்தங்களுள் இருபத்து நான்கு நூல்களைத் தமிழுக்கு வழங்கியுள்ளார்.

மும்முறை தேசிய சாகித்ய மண்டலப் பரிசிலையும், ஐந்து முறை இலங்கை இலக்கியப் பேரவை (யாழ் இலக்கிய வட்டம்) பரிசிலையும், இரண்டு முறை வடகிழக்கு மாகாணப் பரிசிலையும், இரண்டு முறை தமிழியல் விருதினையும், இரண்டு முறை கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கப் பரிசிலையும், தனது படைப்பிலக்கியங்களுக்காகப் பெற்றுள்ளார்.

தமிழகத்தில் உமறுப்புலவர் ஞாபகார்த்த விருதும் இவ்வாண்டு இவருக்கு வழங்கப் பெற்றது. இவரது நீண்டநாள் இலக்கியப் பணிக்காக கிழக்கு மாகாண முதலமைச்சர் விருதினையும் இவர் பெற்றுள்ளார். அத்துடன் இலங்கைக் கலாசார அமைச்சினால் 'கவிக்கதிரோன்', 'கலாபூஷணம்' ஆகிய கௌரவங்களும் இவருக்குக் கிடைத்துள்ளன.

நன்றி: அகலங்கன்